

Jurnalul Oficial

al Uniunii Europene

C 118

Ediția în limba română

Comunicări și informări

Anul 55

21 aprilie 2012

Număr de referință

Cuprins

Pagina

IV Informări

INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

Curtea de Justiție a Uniunii Europene

2012/C 118/01

Ultima publicație a Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* JO C 109, 14.4.2012

1

V Anunțuri

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

Curtea de Justiție

2012/C 118/02

Cauza C-280/10: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 1 martie 2012 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Naczelny Sąd Administracyjny — Polonia) — Kopalnia Odkrywkowa Polski Trawertyn P. Granatowicz, M. Wąsiewicz, spółka jawna/Dyrektor Izby Skarbowej w Poznaniu (TVA — Directiva 2006/112/CE — Articolele 9, 168, 169 și 178 — Deducerea taxei aferente intrărilor achitate pentru operațiuni efectuate în vederea realizării unui proiect de activitate economică — Achiziționarea unui teren de către asociații unei societăți — Facturi emise înainte de înregistrarea societății care solicită deducerea)

2

RO

Preț:
3 EUR

(continuare în pagina următoare)

2012/C 118/03	Cauza C-354/10: Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 1 martie 2012 — Comisia Europeană/Republica Elenă (Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Ajutoare de stat — Fond de rezervă scutit de impozit — Incompatibilitate cu piața comună — Recuperare — Neexecutare)	2
2012/C 118/04	Cauza C-393/10: Hotărârea Curții (Camera a doua) din 1 martie 2012 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Supreme Court of the United Kingdom — Regatul Unit) — Dermot Patrick O'Brien/Ministry of Justice (fost Department for Constitutional Affairs) (Acordul-cadru privind munca pe fracțiune de normă — Noțiunea „lucrători pe fracțiune de normă care au un contract de muncă sau un raport de muncă” — Judecători care își exercită activitatea cu fracțiune de normă, remunerați pe baza unor indemnizații acordate pentru fiecare zi lucrată — Refuzul acordării unei pensii pentru limită de vârstă)	3
2012/C 118/05	Cauza C-420/10: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 1 martie 2012 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Landgericht Hamburg — Germania) — Söll GmbH/Tetra GmbH [Introducerea pe piață a produselor biocide — Directiva 98/8/CE — Articolul 2 alineatul (1) litera (a) — Noțiunea „produse biocide” — Produs care provoacă flocularea organismelor dăunătoare fără a le distruge, a le opri sau a le anihila]	3
2012/C 118/06	Cauza C-467/10: Hotărârea Curții (Camera a doua) din 1 martie 2012 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Landgericht Gießen — Germania) — Procedură penală împotriva lui Baris Akyüz (Directiva 91/439/CEE și Directiva 2006/126/CE — Recunoaștere reciprocă a permiselor de conducere — Refuzul unui stat membru de a recunoaște unei persoane care nu are aptitudinea fizică și psihică necesară pentru a conduce potrivit reglementării acestui stat validitatea unui permis de conducere eliberat de un alt stat membru)	4
2012/C 118/07	Cauza C-484/10: Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 1 martie 2012 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Tribunal Supremo — Spania) — Asociación para la Calidad de los Forjados (Ascafor), Asociación de Importadores y Distribuidores de Acero para la Construcción (Asidac)/Administración del Estado și alții (Libera circulație a mărfurilor — Restricții cantitative și măsuri cu efect echivalent — Directiva 89/106/CEE — Produse pentru construcții — Standarde nearmonizate — Indicații de calitate — Cerințe referitoare la organisme de certificare)	5
2012/C 118/08	Cauza C-604/10: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 1 martie 2012 [cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) — Regatul Unit] — Football Dataco Ltd și alții/Yahoo UK Limited și alții (Directiva 96/9/CE — Protecția juridică a bazelor de date — Drept de autor — Calendarul partidelor din campionatele de fotbal)	5
2012/C 118/09	Cauza C-41/11: Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 28 februarie 2012 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Conseil d'État — Belgia) — Inter-Environnement Wallonie ASBL, Terre wallonne ASBL/Région wallonne (Protecția mediului — Directiva 2001/42/CE — Articolele 2 și 3 — Evaluarea efectelor anumitor planuri și programe asupra mediului — Protecția apelor împotriva poluării cu nitrați proveniți din surse agricole — Plan sau program — Lipsa unei evaluări ecologice prealabile — Anularea unui plan sau a unui program — Posibilitatea de a menține efectele planului sau ale programului — Condiții)	6
2012/C 118/10	Cauza C-119/11: Hotărârea Curții (Camera a șaptea) din 28 februarie 2012 — Comisia Europeană/Republica Franceză (Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Directiva 2006/112/CE — Articolele 99 și 110 — Taxă pe valoarea adăugată — Cotă redusă — Aplicarea unei cote reduse veniturilor realizate din biletele de intrare la primele reprezentații ale unor concerte care se desfășoară în localuri în care în mod facultativ se oferă consumație în timpul spectacolului)	7

2012/C 118/11	Cauza C-166/11: Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 1 martie 2012 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Audiencia Provincial de Oviedo — Spania) — Angel Lorenzo González Alonso/Nationale Nederlanden Vida Cia De Seguros y Reaseguros SAE (Protecția consumatorilor — Contracte negociate în afara spațiilor comerciale — Directiva 85/577/CEE — Domeniu de aplicare — Excludere — Contract de asigurare bazat pe unități de cont)	7
2012/C 118/12	Cauza C-630/11 P: Recurs introdus la 25 noiembrie 2011 de HGA Srl și alții împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a patra) din 20 septembrie 2011 în cauzele conexe T-394/08, T-408/08, T-453/08 și T-454/08, Regione autonoma della Sardegna și alții/Comisia	8
2012/C 118/13	Cauza C-631/11 P: Recurs introdus la 8 decembrie 2011 de Regione autonoma della Sardegna împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a patra) din 20 septembrie 2011 în cauzele conexe T-394/08, T-408/08, T-453/08 și T-454/08, Regione autonoma della Sardegna și alții/Comisia	8
2012/C 118/14	Cauza C-632/11 P: Recurs introdus la 8 decembrie 2011 de Timsas Srl împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a patra) din 20 septembrie 2011 în cauzele conexe T-394/08, T-408/08, T-453/08 și T-454/08, Regione autonoma della Sardegna și alții/Comisia	9
2012/C 118/15	Cauza C-633/11 P: Recurs introdus la 8 decembrie 2011 de Grand Hotel Abi d'Oru SpA împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a patra) din 20 septembrie 2011 în cauzele conexe T-394/08, T-408/08, T-453/08 și T-454/08, Regione autonoma della Sardegna și alții/Comisia	10
2012/C 118/16	Cauza C-39/12: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Bundesgerichtshof (Germania) la 27 ianuarie 2012 — Procedură penală împotriva Vu Thang Dang	11
2012/C 118/17	Cauza C-49/12: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Østre Landsret (Danemarca) la 31 ianuarie 2012 — The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs/Sunico ApS, M & B Holding ApS, Sunil Kumar Harwani	11
2012/C 118/18	Cauza C-56/12 P: Recurs introdus la 3 februarie 2012 de European Federation of Ink and Ink Cartridge Manufacturers (EFIM) împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a cincea) din 24 noiembrie 2011 în cauza T-296/09, European Federation of Ink and Ink Cartridge Manufacturers (EFIM)/Comisia Europeană	11
2012/C 118/19	Cauza C-57/12: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Cour constitutionnelle (Belgia) la 3 februarie 2012 — Fédération des maisons de repos privées de Belgique (Femarbel) ASBL/Commission communautaire commune	12
2012/C 118/20	Cauza C-61/12: Acțiune introdusă la 6 februarie 2012 — Comisia Europeană/Republica Lituania ...	12
2012/C 118/21	Cauza C-62/12: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Administrativen sad — Varna (Bulgaria) la 7 februarie 2012 — Galin Kostov/Direktor na Direktsia „Obzhalvane I upravlenie na izpalnenieto” — Varna pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite	14

<u>Număr de referință</u>	Cuprins (<i>continuare</i>)	Pagina
2012/C 118/22	Cauza C-63/12: Acțiune introdusă la 7 februarie 2012 — Comisia Europeană/Consiliul Uniunii Europene	14
2012/C 118/23	Cauza C-66/12: Acțiune introdusă la 9 februarie 2012 — Consiliul Uniunii Europene/Comisia Europeană	14
2012/C 118/24	Cauza C-67/12: Acțiune introdusă la 9 februarie 2012 — Comisia Europeană/Regatul Spaniei	15
2012/C 118/25	Cauza C-71/12: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Qorti Kostituzzjonali (Malta) la 10 februarie 2012 — Vodafone Malta Limited și Mobisle Communications Limited/L-Avukat Generali, Il-Kontrollatur tad-Dwana, Il-Ministru tal-Finanzi și L-Awtorita' ta' Malta dwar il-Komunikazzjoni	16
2012/C 118/26	Cauza C-73/12: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Giudice di Pace di Revere (Italia) la 13 februarie 2012 — Procedură penală împotriva lui Ahmed Ettaghi	16
2012/C 118/27	Cauza C-74/12: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Giudice di Pace di Revere (Italia) la 13 februarie 2012 — Procedură penală împotriva Abd Aziz Tam	17
2012/C 118/28	Cauza C-75/12: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Giudice di Pace di Revere (Italia) la 13 februarie 2012 — Procedură penală împotriva lui Majali Abdel	17
2012/C 118/29	Cauza C-77/12: Recurs introdus la 14 februarie 2012 de Deutsche Post AG împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a opta) din 8 decembrie 2011 în cauza T-421/07, Deutsche Post AG/Comisia Europeană	18
2012/C 118/30	Cauza C-85/12: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Cour de cassation (Franța) la 20 februarie 2012 — Société Landsbanki Islands HF/Kepler Capital Markets SA, Frédéric Giroux	19
2012/C 118/31	Cauza C-91/12: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Högsta förvaltningsdomstolen (Suedia) la 17 februarie 2012 — Skatteverket/PCF Clinic AB	19
2012/C 118/32	Cauza C-95/12: Acțiune introdusă la 21 februarie 2012 — Comisia Europeană/Republica Federală Germania	19

Tribunalul

2012/C 118/33	Cauza T-210/02 RENV: Hotărârea Tribunalului din 7 martie 2012 — British Aggregates/Comisia („Ajutoare de stat — Taxa de mediu pe agregate în Regatul Unit — Decizie a Comisiei de a nu ridica obiecții — Avantaj — Caracter selectiv”)	21
2012/C 118/34	Cauza T-53/06: Hotărârea Tribunalului din 6 martie 2012 — UPM-Kymmene/Comisia („Concurență — Înțelegeri — Sectorul sacilor de plastic industriali — Decizie de constatare a unei încălcări a articolului 81 CE — Durata încălcării — Încălcare unică și continuă — Amenzi — Gravitatea încălcării — Circumstanțe atenuante — Rol pasiv al întreprinderii — Proportionalitate”)	21

2012/C 118/35	Cauza T-64/06: Hotărârea Tribunalului din 6 martie 2012 — FLS Plast/Comisia („Concurență — Înțelegeri — Sectorul sacilor industriali din plastic — Decizie de constatare a unei încălcări a articolului 81 CE — Durata încălcării — Amenzi — Gravitatea încălcării — Circumstanțe atenuante — Cooperare pe parcursul procedurii administrative — Proporționalitate — Răspundere solidară — Principiul non bis in idem”)	22
2012/C 118/36	Cauza T-65/06: Hotărârea Tribunalului din 6 martie 2012 — FLSmidth/Comisia („Concurență — Înțelegeri — Sectorul sacilor industriali din plastic — Decizie prin care se constată o încălcare a articolului 81 CE — Imputabilitatea comportamentului ilicit — Durata încălcării — Amenzi — Gravitatea încălcării — Circumstanțe atenuante — Cooperare în cursul procedurii administrative — Proporționalitate — Răspundere solidară”)	22
2012/C 118/37	Cauza T-167/09 P: Hotărârea Tribunalului din 6 martie 2012 — Comisia/Liotti („Recurs — Funcție publică — Funcționari — Evaluare — Raport asupra evoluției carierei — Exercițiul de evaluare 2006 — Dispoziții generale de aplicare — Aplicare coerentă și concertată a normelor de evaluare”)	23
2012/C 118/38	Cauzele T-29/10 și T-33/10: Hotărârea Tribunalului din 2 martie 2012 — Țările de Jos și ING Groep/Comisia („Ajutor de stat — Sectorul financiar — Ajutor destinat să remedieze perturbări grave ale economiei unui stat membru — Aport în capital cu o opțiune acordată beneficiarului ajutorului între răscumpărarea sau conversia titlurilor — Modificarea condițiilor de rambursare în cursul procedurii administrative — Decizie prin care ajutorul este declarat compatibil cu piața comună — Noțiunea de ajutor de stat — Avantaj — Criteriul investitorului privat — Legătură necesară și proporțională între cuantumul ajutorului și importanța măsurilor destinate să facă posibilă compatibilitatea ajutorului”)	23
2012/C 118/39	Cauza T-221/10: Hotărârea Tribunalului din 8 martie 2012 — Iberdrola/Comisia („Acțiune în anulare — Ajutoare de stat — Schemă de ajutoare care permite amortizarea fiscală a fondului comercial în cazul achiziționării unor titluri de participare străine — Decizie prin care schema de ajutoare este declarată incompatibilă cu piața comună și prin care nu se dispune recuperarea ajutoarelor — Act care presupune măsuri de executare — Lipsa afectării individuale — Inadmisibilitate”)	23
2012/C 118/40	Cauza T-230/10: Hotărârea Tribunalului din 6 martie 2012 — Spania/Comisia („FEOGA — Secțiunea Garantare — Cheltuieli excluse de la finanțare — Fructe și legume — Obligația de justificare a cheltuielilor — Condiții pentru recunoașterea organizațiilor de producători”)	24
2012/C 118/41	Cauza T-298/10: Hotărârea Tribunalului din 8 martie 2012 — Arrieta D. Gross/OAPI — International Biocentric Foundation și alții (BIODANZA) [Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare figurative BIODANZA — Marca națională verbală anterioară BIODANZA — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Decesul solicitantului mărcii înainte de adoptarea deciziei camerei de recurs — Admisibilitatea memoriului în răspuns — Lipsa utilizării serioase a mărcii anterioare — Articolul 42 alineatele (2) și (3) din Regulamentul nr. 207/2009 — Procedura în fața camerei de recurs — Dreptul la apărare — Articolul 75 din Regulamentul nr. 207/2009]	24
2012/C 118/42	Cauza T-565/10: Hotărârea Tribunalului din 6 martie 2012 — ThyssenKrupp Steel Europe/OAPI (Highprotect) [„Marcă comunitară — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale Highprotect — Motive absolute de refuz — Caracter descriptiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]	25

<u>Număr de referință</u>	<i>Cuprins (continuare)</i>	<i>Pagina</i>
2012/C 118/43	Cauza T-218/11: Ordonanța Tribunalului din 17 februarie 2012 — Dagher/Consiliul („Politica externă și de securitate comună — Măsuri restrictive adoptate cu privire la situația din Côte d’Ivoire — Eliminarea de pe lista persoanelor vizate — Acțiune în anulare — Nepronunțare asupra fondului — Răspundere extracontractuală”)	25
2012/C 118/44	Cauza T-52/12: Acțiune introdusă la 8 februarie 2012 — Republica Elenă/Comisia	25
2012/C 118/45	Cauza T-59/12 P: Acțiune introdusă la 10 februarie 2012 — Planet/Comisia	26
2012/C 118/46	Cauza T-65/12 P: Recurs introdus la 16 februarie 2012 de Guido Strack împotriva Ordonanței din 7 decembrie 2011 a Tribunalului Funcției Publice în cauza F-44/05 RENV, Strack/Comisia	27
2012/C 118/47	Cauza T-74/12: Acțiune introdusă la 16 februarie 2012 — Mecafer/Comisia	28
2012/C 118/48	Cauza T-75/12: Acțiune introdusă la 16 februarie 2012 — Nu Air Polska/Comisia	28
2012/C 118/49	Cauza T-76/12: Acțiune introdusă la 15 februarie 2012 — Nu Air Compressors and Tools SpA/Comisia	29
2012/C 118/50	Cauza T-81/12: Acțiune introdusă la 15 februarie 2012 — Beco/Comisia	30
2012/C 118/51	Cauza T-83/12: Acțiune introdusă la 20 februarie 2012 — Chico’s Brands Investments/OAPI — Artsana (CHICO’S)	30
2012/C 118/52	Cauza T-85/12: Acțiune introdusă la 21 februarie 2012 — Lilleborg/OAPI — Hardford (Pierre Robert)	31
2012/C 118/53	Cauza T-86/12: Acțiune introdusă la 21 februarie 2012 — Robert Group/OAPI — Hardford (Pierre Robert)	32
2012/C 118/54	Cauza T-90/12: Acțiune introdusă la 27 februarie 2012 — Elegant Target Development și alții/Consiliul	32

IV

*(Informări)*INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE
UNIUNII EUROPENE

CURTEA DE JUSTIȚIE A UNIUNII EUROPENE

(2012/C 118/01)

Ultima publicație a Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*

JO C 109, 14.4.2012

Publicații anterioare

JO C 89, 24.3.2012

JO C 80, 17.3.2012

JO C 73, 10.3.2012

JO C 65, 3.3.2012

JO C 58, 25.2.2012

JO C 49, 18.2.2012

Aceste texte sunt disponibile pe:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Anunțuri)

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

CURTEA DE JUSTIȚIE

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 1 martie 2012 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Naczelny Sąd Administracyjny — Polonia) — Kopalnia Odkrywkowa Polski Trawertyn P. Granatowicz, M. Wąsiewicz, spółka jawna/Dyrektor Izby Skarbowej w Poznaniu

(Cauza C-280/10) ⁽¹⁾

(TVA — Directiva 2006/112/CE — Articolele 9, 168, 169 și 178 — Deducerea taxei aferente intrărilor achitate pentru operațiuni efectuate în vederea realizării unui proiect de activitate economică — Achiziționarea unui teren de către asociații unei societăți — Facturi emise înainte de înregistrarea societății care solicită deducerea)

(2012/C 118/02)

Limba de procedură: polona

Instanța de trimitere

Naczelny Sąd Administracyjny

Părțile din acțiunea principală

Reclamanți: Kopalnia Odkrywkowa Polski Trawertyn P. Granatowicz, M. Wąsiewicz, spółka jawna

Pârât: Dyrektor Izby Skarbowej w Poznaniu

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Naczelny Sąd Administracyjny — Interpretarea articolelor 9, 168 și 169 din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO L 347, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 3, p. 7) — Deducerea taxei aferente intrărilor achitate pentru operațiuni efectuate în vederea realizării unui proiect de activitate economică, dar anterior înregistrării unei societăți — Achiziționarea unui teren de către viitorii asociați

Dispozitivul

1. Articolele 9, 168 și 169 din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al

taxei pe valoarea adăugată trebuie interpretate în sensul că se opun unei reglementări naționale care nu permite nici asociaților unei societăți, nici acesteia din urmă să valorifice un drept de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferente intrărilor achitate pentru cheltuieli de investiții efectuate de acești asociați înainte de constituirea și de înregistrarea respectivei societăți în scopul activității economice a acesteia.

2. Articolul 168 și articolul 178 litera (a) din Directiva 2006/112 trebuie interpretate în sensul că se opun unei reglementări naționale în temeiul căreia, în împrejurări precum cele din cauza principală, taxa pe valoarea adăugată aferentă intrărilor achitate nu poate fi dedusă de o societate atunci când factura, emisă înainte de înregistrarea și de identificarea societății menționate în scopuri de taxă pe valoarea adăugată, a fost emisă în numele viitorilor asociați ai acesteia din urmă.

⁽¹⁾ JO C 234, 28.8.2010.

Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 1 martie 2012 — Comisia Europeană/Republica Elenă

(Cauza C-354/10) ⁽¹⁾

(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Ajutoare de stat — Fond de rezervă scutit de impozit — Incompatibilitate cu piața comună — Recuperare — Neexecutare)

(2012/C 118/03)

Limba de procedură: greaca

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: D. Triantafyllou și B. Stromsky, agenți)

Pârâtă: Republica Elenă (reprezentanți: P. Mylonopoulos și K. Boskovits, agenți)

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Neadoptarea, în termenul prevăzut, a dispozițiilor necesare pentru recuperarea ajutoarelor de stat considerate ilegale și incompatibile cu piața internă prin articolul 1 alineatul (1) [cu excepția celor vizate la alineatul (2) și la articolele 2 și 3] din Decizia Comisiei din 18 iulie 2007 [C(2007) 3251] privind fondul de rezervă scutit de impozit (ajutor de stat C 37/05)

Dispoziitivul

1. Prin neadoptarea, în termenul prevăzut, a tuturor dispozițiilor necesare pentru recuperarea, în conformitate cu articolul 1 alineatul (1) din Decizia 2008/723/CE a Comisiei din 18 iulie 2007 privind ajutorul de stat C 37/05 (ex NN 11/04) acordat de Republica Elenă — Fond de rezervă scutit de impozit, a ajutoarelor considerate ilegale și incompatibile cu piața internă, cu excepția celor vizate la articolul 1 alineatul (2) și la articolele 2 și 3 din această decizie, Republica Elenă nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolelor 4-6 din decizia menționată.
2. Obligă Republica Elenă la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 246, 11.9.2010.

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 1 martie 2012 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Supreme Court of the United Kingdom — Regatul Unit) — Dermot Patrick O'Brien/Ministry of Justice (fost Department for Constitutional Affairs)

(Cauza C-393/10) (¹)

(Acordul-cadru privind munca pe fracțiune de normă — Noțiunea „lucrători pe fracțiune de normă care au un contract de muncă sau un raport de muncă” — Judecători care își exercită activitatea cu fracțiune de normă, remunerați pe baza unor indemnizații acordate pentru fiecare zi lucrată — Refuzul acordării unei pensii pentru limită de vârstă)

(2012/C 118/04)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

Supreme Court of the United Kingdom

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Dermot Patrick O'Brien

Pârât: Ministry of Justice (fost Department for Constitutional Affairs)

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Supreme Court of the United Kingdom — Interpretarea Directivei 97/81/CE a Consiliului din 15 decembrie 1997 privind Acordul-cadru cu privire la munca pe fracțiune de normă, încheiat de UCIPE, CEIP și CES (JO L 14, p. 9, Ediție specială, 05/vol. 5, p. 35) — Noțiunea „lucrători [cu fracțiune de normă]

care au un contract de muncă sau un raport de muncă” [clauza 2 alineatul (1) din directivă] — Judecători care lucrează cu fracțiune de normă — Diferență de tratament, în ceea ce privește dreptul la pensia pentru limită de vârstă, între judecătorii care lucrează cu normă întreagă și cei care lucrează cu fracțiune de normă sau între diferite categorii de judecători care lucrează cu fracțiune de normă

Dispoziitivul

1. Dreptul Uniunii trebuie interpretat în sensul că este de competența statelor membre să definească noțiunea „lucrători [...] care au un contract de muncă sau un raport de muncă” din cuprinsul clauzei 2 alineatul (1) din Acordul-cadru privind munca pe fracțiune de normă, încheiat la 6 iunie 1997, cuprins în anexa la Directiva 97/81/CE a Consiliului din 15 decembrie 1997 privind Acordul-cadru cu privire la munca pe fracțiune de normă, încheiat de UCIPE, CEIP și CES, astfel cum a fost modificată prin Directiva 98/23/CE a Consiliului din 7 aprilie 1998, și, în special, să stabilească dacă judecătorii se încadrează în sfera acestei noțiuni, cu condiția ca aceasta să nu aibă ca rezultat excluderea arbitrară a acestei categorii de persoane de la posibilitatea de a beneficia de protecția oferită de Directiva 97/81, astfel cum a fost modificată prin Directiva 98/23, și de acest acord-cadru. O excludere de la posibilitatea de a beneficia de această protecție nu poate fi admisă decât dacă raportul dintre judecători și Ministry of Justice este, prin natura sa, substanțial diferit de cel dintre angajatori și angajații care intră, potrivit dreptului național, în categoria lucrătorilor.
2. Acordul-cadru privind munca pe fracțiune de normă, încheiat la 6 iunie 1997, cuprins în anexa la Directiva 97/81, astfel cum a fost modificată prin Directiva 98/23, trebuie interpretat în sensul că se opune posibilității ca, în ceea ce privește accesul la sistemul de pensii pentru limită de vârstă, dreptul național să instituie o distincție între judecătorii cu normă întreagă și cei cu fracțiune de normă remunerați pe baza unor indemnizații acordate pentru fiecare zi lucrată, cu excepția cazului în care o astfel de diferență de tratament este justificată de motive obiective, fapt care trebuie apreciat de instanța de trimitere.

(¹) JO C 274, 9.10.2010.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 1 martie 2012 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Landgericht Hamburg — Germania) — Söll GmbH/Tetra GmbH

(Cauza C-420/10) (¹)

[Introducerea pe piață a produselor biocide — Directiva 98/8/CE — Articolul 2 alineatul (1) litera (a) — Noțiunea „produse biocide” — Produs care provoacă floclularea organismelor dăunătoare fără a le distruge, a le opri sau a le anihila]

(2012/C 118/05)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Landgericht Hamburg

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Söll GmbH

Pârâtă: Tetra GmbH

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Landgericht Hamburg — Interpretarea articolului 2 alineatul (1) litera (a) din Directiva 98/8/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 februarie 1998 privind comercializarea produselor biodestructive (JO L 123, p. 1, Ediție specială, 03/vol. 24, p. 67) — Calificare ca „produs biocid” a unui produs care provoacă flocularea organismelor dăunătoare, fără a le distruge, a le reduce sau a le anihila — Produs algicid care conține substanța clorhidrat de aluminiu — Noțiunea „produs biocid”

Dispozitivul

Noțiunea „ produse biocide” de la articolul 2 alineatul (1) litera (a) din Directiva 98/8/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 februarie 1998 privind comercializarea produselor biodestructive trebuie interpretată în sensul că include produsele care acționează numai în mod indirect asupra organismelor dăunătoare țintă, din moment ce conțin una sau mai multe substanțe active care declanșează o acțiune chimică sau biologică ce face parte integrantă dintr-un lanț de cauzalitate având ca obiectiv producerea unui efect inhibitor asupra organismelor amintite.

(¹) JO C 288, 23.10.2010.

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 1 martie 2012 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Landgericht Gießen — Germania) — Procedură penală împotriva lui Baris Akyüz

(Cauza C-467/10) (¹)

(Directiva 91/439/CEE și Directiva 2006/126/CE — Recunoaștere reciprocă a permiselor de conducere — Refuzul unui stat membru de a recunoaște unei persoane care nu are aptitudinea fizică și psihică necesară pentru a conduce potrivit reglementării acestui stat validitatea unui permis de conducere eliberat de un alt stat membru)

(2012/C 118/06)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Landgericht Gießen

Partea din procedura penală principală

Baris Akyüz.

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Landgericht Gießen — Interpretarea articolului 1 alineatul (2) și a articolului

8 alineatul (4) din Directiva 91/439/CEE a Consiliului din 29 iulie 1991 privind permisele de conducere (JO L 237, p. 1, Ediție specială, 07/vol. 2, p. 62), precum și a articolului 2 alineatul (1) și a articolului 11 alineatul (4) din Directiva 2006/126/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 decembrie 2006 privind permisele de conducere (JO L 403, p. 18, Ediție specială, 07/vol. 17, p. 216) — Recunoașterea reciprocă a permiselor de conducere — Refuzul unui stat membru de a recunoaște, unei persoane care nu are aptitudinea fizică și psihică necesară pentru a conduce potrivit reglementării acestui stat, validitatea unui permis de conducere eliberat de un alt stat membru

Dispozitivul

- Prevederile articolului 1 alineatul (2) coroborate cu cele ale articolului 8 alineatele (2) și (4) din Directiva 91/439/CEE a Consiliului din 29 iulie 1991 privind permisele de conducere, precum și prevederile articolului 2 alineatul (1) și cele ale articolului 11 alineatul (4) din Directiva 2006/126/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 decembrie 2006 privind permisele de conducere trebuie interpretate în sensul că se opun reglementării unui stat membru gazdă care permite acestuia să refuze recunoașterea pe teritoriul său a unui permis de conducere emis într-un alt stat membru în cazul în care titularul acestui permis nu a fost, în statul membru gazdă, subiectul unei măsuri în sensul articolului 8 alineatul (4) din Directiva 91/439 sau al articolului 11 alineatul (4) al doilea paragraf din Directiva 2006/126, ci i s-a refuzat, în acest din urmă stat, eliberarea unui prim permis de conducere pentru motivul că nu îndeplinea, potrivit reglementării din acest stat, cerințele fizice și psihice necesare conducerii în siguranță a unui autovehicul.
- Respectivele prevederi coroborate trebuie interpretate în sensul că nu se opun reglementării unui stat membru gazdă care permite acestuia să refuze să recunoască, pe teritoriul său, permisul de conducere eliberat într-un alt stat membru în cazul în care se stabilește, pe baza unor informații incontestabile care emană de la statul membru emitent, că titularul permisului de conducere nu îndeplinea cerința privind reședința obișnuită prevăzută la articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Directiva 91/439 și la articolul 7 alineatul (1) litera (e) din Directiva 2006/126 la data eliberării acestui permis. În această privință, împrejurarea că aceste informații sunt transmise de statul membru emitent către autoritățile competente ale statului membru gazdă nu în mod direct, ci doar în mod indirect, sub forma unei comunicări realizate de terți, nu este, în sine, de natură să excludă ca aceste informații să poată fi considerate că emană de la statul membru emitent dacă acestea provin de la o autoritate a acestui din urmă stat.

Revine instanței de trimitere sarcina de a verifica dacă informațiile obținute în împrejurări precum cele din acțiunea principală pot fi calificate ca informații care emană de la statul membru emitent, precum și, după caz, de a evalua informațiile respective și de a aprecia, ținând cont de toate circumstanțele litigiului cu care este sesizată, dacă acestea constituie informații incontestabile care atestă faptul că titularul permisului nu avea reședința obișnuită pe teritoriul celui din urmă stat la data eliberării permisului de conducere.

(¹) JO C 328, 4.12.2010.

Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 1 martie 2012 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Tribunal Supremo — Spania) — Asociación para la Calidad de los Forjados (Ascafor), Asociación de Importadores y Distribuidores de Acero para la Construcción (Asidac)/Administración del Estado și alții

(Cauza C-484/10) ⁽¹⁾

(Libera circulație a mărfurilor — Restricții cantitative și măsuri cu efect echivalent — Directiva 89/106/CEE — Produse pentru construcții — Standarde nearmonizate — Indicații de calitate — Cerințe referitoare la organismele de certificare)

(2012/C 118/07)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Tribunal Supremo

Părțile din acțiunea principală

Reclamante: Asociación para la Calidad de los Forjados (Ascafor), Asociación de Importadores y Distribuidores de Acero para la Construcción (Asidac)

Pârâte: Administración del Estado, Calidad Siderúrgica SL, Colegio de Ingenieros Técnicos Industriales, Asociación Española de Normalización y Certificación (AENOR), Consejo General de Colegios Oficiales de Aparejadores y Arquitectos Técnicos, Asociación de Investigación de las Industrias de la Construcción (Aidico) Instituto Tecnológico de la Construcción, Asociación Nacional Española de Fabricantes de Hormigón Preparado (Anefhop), Ferrovial Agromán SA, Agrupación de Fabricantes de Cemento de España (Oficemen), Asociación de Aceros Corrugados Reglamentarios y su Tecnología y Calidad (Acerteq)

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Tribunal Supremo — Interpretarea articolelor 28 CE și 30 CE (în prezent articolele 34 TFUE și 36 TFUE) — Produse pentru construcții — Produse care nu sunt avute în vedere de normele armonizate astfel cum sunt prevăzute de Directiva 89/106/CEE din 21 decembrie 1988 privind apropierea actelor cu putere de lege și a actelor administrative ale statelor membre referitoare la materialele de construcții (JO L 1989, L 40, p. 12, Ediție specială, 13/vol. 9, p. 3) — Comercializare pe piață condiționată fie de un certificat de calitate superioară sau emis conform unor metode care îndeplinesc condiții detaliate echivalente celor impuse de autoritățile naționale, fie de aprobarea prealabilă a condițiilor menționate deși certificatul a fost deja obținut în statul membru de origine

Dispozitivul

Articolele 34 TFUE și 36 TFUE trebuie interpretate în sensul că cerințele prevăzute la articolul 81 din Normele privind betonul

structural (EHE 08), aprobate prin Decretul regal 1247/08 din 18 iulie 2008, coroborat cu anexa nr. 19 la aceste norme pentru a permite recunoașterea oficială a certificatelor care atestă nivelul de calitate a oțelului pentru armarea betonului eliberate într-un alt stat membru decât Regatul Spaniei constituie un obstacol în calea liberei circulații a mărfurilor. Un asemenea obstacol poate fi justificat de obiectivul de protecție a sănătății și a vieții persoanelor în măsura în care cerințele prevăzute nu sunt superioare standardelor minime impuse pentru utilizarea în Spania a oțelului pentru armarea betonului. În acest caz, revine instanței de trimitere sarcina de a verifica, în ipoteza în care entitatea care eliberează certificatul de calitate care trebuie să facă obiectul unei recunoașteri oficiale în Spania are calitatea de organism desemnat în sensul Directivei 89/106/CEE a Consiliului din 21 decembrie 1988 privind apropierea actelor cu putere de lege și a actelor administrative ale statelor membre referitoare la materialele de construcții, astfel cum a fost modificată prin Directiva 93/68/CEE a Consiliului din 22 iulie 1993, care dintre aceste cerințe depășesc ceea ce este necesar pentru realizarea obiectivului de protecție a sănătății și a vieții persoanelor.

⁽¹⁾ JO C 346, 18.12.2010.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 1 martie 2012 [cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) — Regatul Unit] — Football Dataco Ltd și alții/Yahoo UK Limited și alții

(Cauza C-604/10) ⁽¹⁾

(Directiva 96/9/CE — Protecția juridică a bazelor de date — Drept de autor — Calendarul partidelor din campionatele de fotbal)

(2012/C 118/08)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Părțile din acțiunea principală

Reclamante: Football Dataco Ltd și alții

Pârâte: Yahoo UK Limited și alții

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Court of Appeal Regatul Unit — Interpretarea articolului 3 alineatul (1) din Directiva 96/9/CE privind protecția juridică a bazelor de date (JO L 77, p. 20, Ediție specială, 13/vol. 17, p. 102) — Noțiunea „baze de date care, prin alegerea sau dispunerea elementelor, constituie o creație intelectuală proprie a autorului” — Cataloage informatizate de partide de fotbal planificate pentru sezonul următor

Dispozitivul

1. Articolul 3 alineatul (1) din Directiva 96/9/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 martie 1996 privind protecția juridică a bazelor de date trebuie interpretat în sensul că o „bază de date” în sensul articolului 1 alineatul (2) din această directivă este protejată de dreptul de autor prevăzut de aceasta cu condiția ca alegerea sau dispunerea datelor pe care le conține să constituie o expresie originală a libertății de creație a autorului său, fapt a cărui verificare revine instanței naționale.

În consecință:

- efortul intelectual și know-how-ul consacrate creării datelor menționate nu sunt relevante pentru a aprecia eligibilitatea bazei de date menționate pentru protecția prin acest drept,
- este irelevant, în acest scop, dacă alegerea sau dispunerea acestor date implică sau nu implică un „aport semnificativ” la acestea și
- munca și know-how-ul semnificative care se impun pentru constituirea acestei baze nu pot, ca atare, să justifice o asemenea protecție dacă nu exprimă nicio originalitate în alegerea sau dispunerea datelor pe care aceasta le conține.

2. Directiva 96/9 trebuie interpretată în sensul că, sub rezerva dispoziției tranzitorii cuprinse la articolul 14 alineatul (2), aceasta se opune unei legislații naționale care acordă unor baze de date care intră în sfera de aplicare a definiției cuprinse la articolul 1 alineatul (2) o protecție prin dreptul de autor în condiții diferite de cele prevăzute la articolul 3 alineatul (1).

(¹) JO C 89, 19.3.2011.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 28 februarie 2012 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Conseil d'État — Belgia) — Inter-Environnement Wallonie ASBL, Terre wallonne ASBL/ Région wallonne

(Cauza C-41/11) (¹)

(Protecția mediului — Directiva 2001/42/CE — Articolele 2 și 3 — Evaluarea efectelor anumitor planuri și programe asupra mediului — Protecția apelor împotriva poluării cu nitrați proveniți din surse agricole — Plan sau program — Lipsa unei evaluări ecologice prealabile — Anularea unui plan sau a unui program — Posibilitatea de a menține efectele planului sau ale programului — Condiții)

(2012/C 118/09)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Conseil d'État

Părțile din acțiunea principală

Reclamante: Inter-Environnement Wallonie ASBL, Terre wallonne ASBL

Pârâtă: Région wallonne

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Conseil d'État (Belgia) — Evaluarea efectelor anumitor planuri și programe asupra mediului — Protecția apelor împotriva poluării cu nitrați proveniți din surse agricole — Anularea unei norme naționale considerate contrară Directivei 2001/42/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 27 iunie 2001 privind evaluarea efectelor anumitor planuri și programe asupra mediului (JO L 197, p. 30, Ediție specială, 15/vol. 7, p. 135) — Posibilitatea de a menține, o scurtă perioadă, efectele acestei norme

Dispozitivul

În cazul în care o instanță națională este sesizată, în temeiul dreptului său național, cu o acțiune prin care se urmărește anularea unui act național care constituie un „plan” sau un „program” în sensul Directivei 2001/42/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 27 iunie 2001 privind evaluarea efectelor anumitor planuri și programe asupra mediului și în care constată că un astfel de „plan” sau de „program” a fost adoptat cu încălcarea obligației prevăzute de această directivă de a efectua o evaluare ecologică prealabilă, instanța în cauză este obligată să adopte toate măsurile generale sau speciale prevăzute de dreptul său național pentru a remedia omiterea unei astfel de evaluări, inclusiv eventuala suspendare sau anulare a „planului” sau a „programului” atacat. Cu toate acestea, având în vedere împrejurările specifice ale acțiunii principale, instanța de trimitere va putea fi în mod excepțional autorizată să facă uz de dispoziția sa națională care îi permite să mențină anumite efecte ale unui act național anulat, în măsura în care:

- acest act național constituie o măsură de transpunere corectă a Directivei 91/676/CEE a Consiliului din 12 decembrie 1991 privind protecția apelor împotriva poluării cu nitrați proveniți din surse agricole;
- adoptarea și intrarea în vigoare a noului act național care conține programul de acțiune în sensul articolului 5 din această directivă nu permite evitarea efectelor negative asupra mediului care decurg din anularea actului atacat;
- anularea acestui act atacat ar avea drept consecință crearea unui vid juridic în ceea ce privește transpunerea Directivei 91/676 care ar fi mai dăunător pentru mediu în sensul că această anulare s-ar manifesta printr-o protecție mai redusă a apelor împotriva poluării cu nitrați proveniți din surse agricole și ar contraveni astfel chiar obiectivului esențial al acestei directive și
- o menținere excepțională a efectelor unui astfel de act nu acoperă decât perioada strict necesară pentru adoptarea măsurilor care să permită remediarea neregularității constatate.

(¹) JO C 113, 9.4.2011.

**Hotărârea Curții (Camera a șaptea) din 28 februarie 2012
— Comisia Europeană/Republica Franceză**

(Cauza C-119/11) ⁽¹⁾

(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Directiva 2006/112/CE — Articolele 99 și 110 — Taxă pe valoarea adăugată — Cotă redusă — Aplicarea unei cote reduse veniturilor realizate din biletele de intrare la primele reprezentații ale unor concerte care se desfășoară în localuri în care în mod facultativ se oferă consumație în timpul spectacolului)

(2012/C 118/10)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: F. Dintilhac și C. Soulay, agenți)

Pârâtă: Republica Franceză (reprezentanți: G. de Bergues și N. Rouam, agenți)

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Încălcarea articolelor 99 și 110 din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO L 347, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 3, p. 7) — Aplicarea unei cote reduse de TVA de 2,10 % pentru biletele de intrare la primele reprezentații ale unor concerte care se desfășoară în localuri în care se oferă consumație în timpul spectacolului — Interzicerea extinderii domeniului de aplicare al unei derogări inițiale după reducerea domeniului de aplicare al acesteia

Dispozitivul

1. Prin aplicarea, începând cu 1 ianuarie 2007, a unei cote a taxei pe valoarea adăugată de 2,10 % veniturilor realizate din biletele de intrare la primele reprezentații ale unor concerte care se desfășoară în localuri în care în mod facultativ se oferă consumație în timpul spectacolului, Republica Franceză nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolelor 99 și 110 din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată.
2. Obligă Republica Franceză la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 145, 14.5.2011.

**Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 1 martie 2012
(cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Audiencia Provincial de Oviedo — Spania)
— Angel Lorenzo González Alonso/Nationale
Nederlanden Vida Cia De Seguros y Reaseguros SAE**

(Cauza C-166/11) ⁽¹⁾

(Protecția consumatorilor — Contracte negociate în afara spațiilor comerciale — Directiva 85/577/CEE — Domeniu de aplicare — Excludere — Contract de asigurare bazat pe unități de cont)

(2012/C 118/11)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Audiencia Provincial de Oviedo

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Angel Lorenzo González Alonso

Pârâtă: Nationale Nederlanden Vida Cia De Seguros y Reaseguros SAE

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Audiencia Provincial de Oviedo — Interpretarea articolului 3 alineatul (2) litera (d) din Directiva 85/577/CEE a Consiliului din 20 decembrie 1985 privind protecția consumatorilor în cazul contractelor negociate în afara spațiilor comerciale (JO L 372, p. 31, Ediție specială, 15/vol. 1, p. 188) — Contract încheiat în afara spațiilor comerciale prin care se urmărește oferirea unei asigurări de viață în schimbul plății lunare a unei prime investite în diferite produse de investiții ale aceleiași societăți

Dispozitivul

Un contract încheiat în afara unui spațiu comercial, prin care se oferă o asigurare de viață în schimbul plății lunare a unei prime destinate investirii, în diferite proporții, în instrumente cu venit fix, în instrumente cu venit variabil și în produse de investiții financiare ale societății cocontractante, nu face parte, conform articolului 3 alineatul (2) litera (d) din Directiva 85/577/CEE a Consiliului din 20 decembrie 1985 privind protecția consumatorilor în cazul contractelor negociate în afara spațiilor comerciale, din domeniul de aplicare al acesteia.

⁽¹⁾ JO C 173, 11.6.2011.

Recurs introdus la 25 noiembrie 2011 de HGA Srl și alții împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a patra) din 20 septembrie 2011 în cauzele conexe T-394/08, T-408/08, T-453/08 și T-454/08, Regione autonoma della Sardegna și alții/Comisia

(Cauza C-630/11 P)

(2012/C 118/12)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Recurente: HGA Srl și alții (reprezenți: G. Dore, F. Ciulli și A. Vinci, avocați)

Celelalte părți în proces: Comisia Europeană, Regione autonoma della Sardegna, Selene di Alessandra Cannas Sas și alții

Concluziile recurentelor

- Anularea și/sau reformarea Hotărârii Tribunalului din 20 septembrie 2011 în cauzele conexe T-394/08, T-408/08, T-453/08 și T-454/08;
- anularea Deciziei Comisiei din 3 iulie 2008 [Ajutorul de stat C 1/2004 Italia — SG Grefa (2008) D/204339] privind schema de ajutor de stat „Legea regională nr. 9 din 1998 — utilizarea abuzivă a ajutorului N 272/98”

Motivele și principalele argumente

Recurentele invocă șase motive de recurs.

Prin intermediul primului motiv, acestea invocă în special încălcarea normelor fundamentale de procedură, încălcarea și aplicarea eronată a articolelor 4, 6, 7 și 16 din Regulamentul (CE) nr. 659/99 ⁽¹⁾, încălcarea principiului încrederii legitime și a principiului securității juridice și încălcarea articolului 81 din Regulamentul de procedură al Tribunalului. Decizia Comisiei ar fi nelegală, întrucât a fost adoptată după rectificarea calificării ajutorului, fără ca această rectificare să fi fost prevăzută de vreo dispoziție. În plus, deschiderea procedurii în urma rectificării ar fi fost comunicată la trei ani și jumătate după ce Comisia primise toată documentația referitoare la ajutor. Acest motiv ar fi fost invocat în primă instanță, dar Tribunalul ar fi omis să se pronunțe cu privire la acest aspect.

Al doilea motiv privește încălcarea principiului securității juridice și a principiului protecției încrederii legitime, precum și încălcarea și aplicarea eronată a articolelor 4, 7, 10 și 16 din Regulamentul (CE) nr. 659/99. Decizia Comisiei ar fi fost adoptată cu încălcarea termenelor procedurale prevăzute.

Al treilea motiv are ca obiect încălcarea articolului 108 TFUE și a articolelor 1, 7, 14 și 16 din Regulamentul (CE) nr. 659/99. În susținerea acestui motiv, recurentele arată că decizia Comisiei

este nelegală, întrucât ajutorul nu a fost niciodată modificat de Regione în raport cu prevederile Legii regionale nr. 9/1998.

Prin intermediul celui de al patrulea motiv se invocă încălcarea și aplicarea eronată a principiului necesității, a principiului efectului stimulat și a principiului protecției concurenței, precum și încălcarea în consecință a articolelor 7 și 14 din Regulamentul (CE) nr. 659/99, încălcarea și aplicarea eronată a articolului 108 TFUE, o lipsă de motivare, încălcarea articolului 81 din Regulamentul de procedură al Tribunalului. Potrivit recurentelor, decizia Comisiei este nelegală, întrucât, în realitate, ajutorul a avut un efect stimulat, împrejurare pe care Comisia ar fi trebuit să o verifice inclusiv în cazul prezentării cererii după începerea lucrărilor. Tribunalul nu s-ar fi pronunțat cu privire la acest aspect.

Al cincilea motiv privește încălcarea principiilor securității juridice și protecției încrederii legitime sub un alt aspect și încălcarea articolului 14 din Regulamentul (CE) nr. 659/99. Hotărârea s-ar întemeia pe presupunerea eronată potrivit căreia instanța comunitară nu ar putea evalua încrederea legitimă indusă beneficiarilor de organele naționale.

Ultimul motiv privește încălcarea principiului imparțialității și a principiului protecției concurenței. Tribunalul ar fi considerat în mod eronat că Comisia nu a săvârșit nicio inegalitate de tratament prin intermediul deciziei atacate, în care a stabilit obligația de recuperare a ajutorului acordat recurentelor și, în același timp, a stabilit că efectul stimulat exista în raport cu alte zece întreprinderi care începuseră lucrările după depunerea cererii, deși cererea nu asigura certitudinea obținerii ajutorului.

⁽¹⁾ JO L 83, p.1, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 41.

Recurs introdus la 8 decembrie 2011 de Regione autonoma della Sardegna împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a patra) din 20 septembrie 2011 în cauzele conexe T-394/08, T-408/08, T-453/08 și T-454/08, Regione autonoma della Sardegna și alții/Comisia

(Cauza C-631/11 P)

(2012/C 118/13)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Recurentă: Regione autonoma della Sardegna (reprezentant: A. Fantozzi, avocat)

Celelalte părți în proces: Comisia Europeană, Selene di Alessandra Cannas Sas și alții

Concluziile recurenței

- Anularea și/sau reformarea Hotărârii Tribunalului din 20 septembrie 2011 în cauzele conexe T-394/08, T-408/08, T-453/08 și T-454/08;
- anularea Deciziei Comisiei din 3 iulie 2008 [Ajutorul de stat C 1/2004 Italia — SG Grefa (2008) D/204339] privind schema de ajutor de stat „Legea regională nr. 9 din 1998 — utilizarea abuzivă a ajutorului N 272/98”

Motivele și principalele argumente

În susținerea recursului, recurenta invocă două motive.

Primul motiv privește încălcarea articolului 107 alineatul (3) TFUE. În special, recurenta invocă încălcarea și aplicarea eronată a principiului necesității și a principiului efectului stimulatoriu, ca urmare a unei abordări excesiv de formale, în contradicție cu principiul primatului fondului asupra formei, și neluarea în considerare a specificităților referitoare la aspectele aplicării legii în timp care caracterizează cauza în discuție.

Al doilea motiv privește încălcarea principiilor securității juridice și protecției încrederii legitime, precum și încălcarea articolului 14 din Regulamentul (CE) nr. 659/1999 ⁽¹⁾. Criticile au ca punct de plecare particularitatea cauzei în ceea ce privește aplicarea legii în timp, ignorată în hotărârea atacată. Tribunalul ar fi depășit cerințele jurisprudenței în domeniu, solicitând operatorului economic un nivel de diligență imposibil de atins în mod concret, întrucât condiția anteriorității cererii față de începerea lucrărilor ar constitui un criteriu comunitar care a fost introdus concomitent cu faptele în cauză și care, prin urmare, nu putea fi cunoscut la momentul constituirii voinței întreprinderii în cauză.

⁽¹⁾ JO L 83, p. 1, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 41.

Recurs introdus la 8 decembrie 2011 de Timsas Srl împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a patra) din 20 septembrie 2011 în cauzele conexe T-394/08, T-408/08, T-453/08 și T-454/08, Regione autonoma della Sardegna și alții/Comisia

(Cauza C-632/11 P)

(2012/C 118/14)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Recurentă: Timsas Srl (reprezitanți: D. Dodaro și S. Pinna, avocați)

Celelalte părți în proces: Comisia Europeană, Regione autonoma della Sardegna, Selene di Alessandra Cannas Sas și alții

Concluziile recurenței

- Anularea Hotărârii Tribunalului pronunțate la 20 septembrie 2011 în cauzele conexe T-394/08, T-408/08, T-453/08 și T-454/08, în măsura în care prin aceasta se respinge motivul recurenței întemeiat pe lipsa de motivare în ceea ce privește aprecierea efectului de stimulare al ajutoarelor în litigiu;
- anularea Deciziei 2008/854/CE a Comisiei din 2 iulie 2008 privind schema de ajutor de stat „Legea regională nr. 9 din 1998 — utilizarea abuzivă a ajutorului N 272/98” C 1/04 (ex NN 158/03 și CP 15/2003) (JO L 302, p. 9);

- obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată aferente celor două grade de jurisdicție.

Motivele și principalele argumente

Hotărârea atacată ar fi afectată de un viciu constând în denaturarea motivelor invocate, de o eroare de drept și de o motivare ilogică și contradictorie. În special, recurenta pretinde că Tribunalul nu a motivat, nici măcar în mod implicit, respingerea criticilor întemeiate pe săvârșirea de către Comisie a unei erori vădite în ceea ce privește aprecierea efectului de stimulare al ajutorului. Tribunalul a afirmat că „este vorba [...] doar de a examina dacă reclamantele au demonstrat existența, în speță, a unor împrejurări susceptibile să asigure efectul de stimulare al schemei în litigiu, chiar în absența introducerii cererii anterior începerii executării proiectelor în cauză”, însă nu ar fi declarat că reclamantele nu au făcut această demonstrație și că nu au prezentat niciun argument pe baza căruia să poată fi înțeles temeiul unei asemenea convingeri (cu totul implicite).

Afirmațiile de la punctul 227 din hotărâre, potrivit cărora Comisia nu era obligată să examineze împrejurările particulare proprii beneficiarilor individuali, ar fi insuficiente și contradictorii. Ar fi incomprehensibil cum ar putea reclamantele să argumenteze existența efectului de stimulare altfel decât prezentând circumstanțele propriului caz: Comisia și, în cadrul procedurii acțiunii în anulare, Tribunalul ar fi trebuit să deducă un principiu uniform obiectivând poziția reprezentată de fiecare parte, care poate fi considerată particulară sau specifică părții respective numai în raport cu datele concrete, dar care se pretează de asemenea unui enunț general și abstract.

În sfârșit, atât Comisia în decizia în litigiu, cât și Tribunalul în hotărârea atacată ar fi denaturat intențiile recurente, atribuindu-i acesteia scopul de a transpune la nivel individual o decizie care avea ca referință un regim general și, din cauza acestei ambiguități, ar fi renunțat în mod eronat să examineze impactul pe care elementele supuse atenției lor de către recurentă îl puteau avea asupra evaluării implicațiilor schemei de ajutor în termeni generali.

Recurs introdus la 8 decembrie 2011 de Grand Hotel Abi d'Oru SpA împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a patra) din 20 septembrie 2011 în cauzele conexe T-394/08, T-408/08, T-453/08 și T-454/08, Regione autonoma della Sardegna și alții/Comisia

(Cauza C-633/11 P)

(2012/C 118/15)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Recurentă: Grand Hotel Abi d'Oru SpA (reprezentanți: D. Dodaro și R. F. Masuri, avocați)

Celelalte părți în proces: Comisia Europeană, Regione autonoma della Sardegna, Selene di Alessandra Cannas Sas și alții

Concluziile recurente

— Anularea Hotărârii Tribunalului din 20 septembrie 2011 în cauzele conexe T-394/08, T-408/08, T-453/08 și T-454/08, în partea în care:

- (a) respinge motivul invocat de recurentă întemeiat pe încălcarea obligației de notificare a deciziei de rectificare, prevăzută la articolul 254 alineatul (3) CE și la articolul 20 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 659/1999 ⁽¹⁾ (punctele 103-112 din hotărâre);
- b) respinge motivul invocat de recurentă întemeiat pe lipsa motivării privind aprecierea efectului stimulat al ajutoarelor în litigiu (punctele 136-145 și 218-228 din hotărâre)

ca urmare a denaturării motivelor de recurs, a unei erori de drept, a unei motivări ilogice și contradictorii;

— anularea Deciziei 2008/854/CE a Comisiei din 2 iulie 2008 privind schema de ajutor de stat „Legea regională nr. 9 din 1998 — utilizarea abuzivă a ajutorului N 272/98” C 1/04 (ex NN 158/03 și CP 15/2003) (JO L 302, p. 9);

— obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată efectuate în procedura în fața primei instanțe și în recurs.

Motivele și principalele argumente

Hotărârea atacată ar fi afectată de o aplicare eronată a articolului 254 CE, precum și a Regulamentului (CE) nr. 659/99 și de o motivare ilogică și contradictorie în măsura în care se afirmă că „decizia de rectificare se adresa exclusiv Republicii Italiene, iar nu beneficiarilor schemei în litigiu. În consecință, articolul 254 alineatul (3) CE nu obliga Comisia să notifice decizia de rectificare reclamantei Grand Hotel Abi d'Oru” (punctul 107 din hotărâre). În opinia recurente, această motivare este în contradicție cu punctele 71 și 72 din hotărârea propriu-zisă.

În continuare, hotărârea nu ar permite recunoașterea calificării funcționale diferite a deciziei de rectificare în raport cu decizia de deschidere a procedurii oficiale de investigare, a cărei apartenență la o procedură deja inițiată impune, în opinia recurente, obligația de a ține seama de părțile care au participat deja în practică la procedura propriu-zisă. Eroarea săvârșită de Tribunal prin asimilarea deciziei de rectificare deciziei de deschidere a procedurii oficiale de investigare ar fi implicat aprecierea eronată a domeniului de aplicare al articolului 20 alineatul (1) din Regulamentul nr. 659/1999.

Hotărârea atacată ar fi afectată de o denaturare a motivelor de recurs, de o eroare de drept, de o motivare ilogică și contradictorie, în măsura în care Tribunalul nu ar fi motivat, nici măcar implicit, motivele de respingere a motivului întemeiat pe eroarea vădită săvârșită de Comisie în aprecierea efectului stimulat al ajutorului.

În sfârșit, atât Comisia în decizia atacată, cât și Tribunalul în hotărârea atacată, ar fi denaturat intențiile recurente, atribuind acesteia intenția de a transfera în plan individual o decizie care avea drept referință o schemă generală și, din cauza acestui echivoc, ar fi renunțat în mod eronat să ia în considerare impactul pe care elementele supuse atenției lor de către recurentă îl puteau avea asupra aprecierii domeniului de aplicare al schemei de ajutor în termeni generali.

⁽¹⁾ JO L 83, p. 1, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 41.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Bundesgerichtshof (Germania) la 27 ianuarie 2012 — Procedură penală împotriva Vu Thang Dang

(Cauza C-39/12)

(2012/C 118/16)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesgerichtshof

Partea din acțiunea principală

Vu Thang Dang

Întrebarea preliminară

Dispozițiile referitoare la eliberarea și la anularea unei vize uniforme, prevăzute la articolele 21 și 34 din Regulamentul (CE) nr. 810/2009⁽¹⁾, trebuie interpretate în sensul că se opun ca dispozițiile naționale să prevadă pedepse penale pentru introducerea de străini în mod clandestin, în cazurile în care persoanele respective dețin în mod cert viză, însă au obținut-o în mod fraudulos, prin inducerea în eroare a autorităților competente ale unui alt stat membru cu privire la scopul real al călătoriei lor?

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 810/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 iulie 2009 privind instituirea unui Cod comunitar de vize (Codul de vize) (JO L 243, p. 1).

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Østre Landsret (Danemarca) la 31 ianuarie 2012 — The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs/Sunico ApS, M & B Holding ApS, Sunil Kumar Harwani

(Cauza C-49/12)

(2012/C 118/17)

Limba de procedură: daneza

Instanța de trimitere

Østre Landsret

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

Pârâți: Sunico ApS, M & B Holding ApS, Sunil Kumar Harwani

Întrebarea preliminară

Articolul 1 din Regulamentul (CE) nr. 44/2001⁽¹⁾ al Consiliului din 22 decembrie 2000 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială trebuie interpretat în sensul că intră în domeniul de aplicare al acestui regulament o acțiune în cadrul căreia autoritățile unui stat membru formulează o cerere de despăgubire împotriva unor întreprinderi și a unor persoane fizice cu reședința într-un alt stat membru, întemeiată pe o pretinsă asociere în vederea săvârșirii unei fraude — în sensul legislației naționale a primului stat membru — constând în participarea la neplata TVA-ului datorat primului stat membru?

⁽¹⁾ JO L 12, p. 1, Ediție specială, 19/vol. 3, p. 74.

Recurs introdus la 3 februarie 2012 de European Federation of Ink and Ink Cartridge Manufacturers (EFIM) împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a cincea) din 24 noiembrie 2011 în cauza T-296/09, European Federation of Ink and Ink Cartridge Manufacturers (EFIM)/Comisia Europeană

(Cauza C-56/12 P)

(2012/C 118/18)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurentă: European Federation of Ink and Ink Cartridge Manufacturers (EFIM) (reprezentant: D. Ehle, avocat)

Celelalte părți în proces: Comisia Europeană, Lexmark International Technology SA

Concluziile recurente

Recurenta solicită:

1. Anularea în totalitate a Hotărârii Tribunalului din 24 noiembrie 2011, pronunțată în cauza T-296/09 și judecarea de către Curte însăși a litigiului care se află la originea acestei hotărâri;
2. admiterea concluziilor prezentate în primă instanță și, în consecință, anularea Deciziei C(2009) 4125 a Comisiei Europene din 20 mai 2009 privind o procedură întemeiată pe articolul 82 CE (articolul 102 TFUE);
3. obligarea Comisiei și a societății Lexmark International Technology SA la suportarea cheltuielilor de judecată aferente ambelor proceduri.

Motivele și principalele argumente

Recurenta formulează cinci motive de recurs împotriva Hotărârii Curții din 24 noiembrie 2011. Acestea privesc faptul că în Decizia Comisiei din 20 mai 2009 s-a săvârșit o eroare de drept prin negarea existenței unui interes al Uniunii și a priorității unei proceduri de investigare în materie de concurență.

În primul rând, recurenta susține că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept prin faptul că nu a anulat decizia Comisiei, întrucât în aceasta s-a considerat improbabil să se poate face dovada unei poziții dominante colective și individuale a producătorilor de imprimante cu jet de cerneală în legătură cu piețele lor secundare privind cartușele de cerneală și cerneala.

În al doilea rând, recurenta critică faptul că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept întrucât a negat probabilitatea dovedirii existenței unei poziții dominante a producătorilor de imprimante pe piețele lor privind cartușele de cerneală.

În al treilea rând, Tribunalul a săvârșit o eroare vădită de drept atunci când a apreciat importanța criteriului priorității care este determinant pentru decizia de deschidere a unei proceduri de investigare. În continuare, aceste a săvârșit o eroare de drept întrucât nu a stabilit că în decizia atacată Comisia și-a încălcat obligația de motivare în raport cu criteriul de apreciere a importanței, a gravității și a continuării încălcării.

În al patrulea rând, recurenta invocă faptul că în ceea ce privește aprecierea juridică a deciziei de examinare a Comisiei din punctul de vedere al abuzului puterii discreționare hotărârea cuprinde o eroare de drept, întrucât prin hotărâre decizia Comisiei nu a fost anulată, deși prin aceasta s-a respins fără motivare deschiderea unei proceduri de investigare, sub pretextul complexității și al caracterului disproporționat al resurselor.

În sfârșit, hotărârea ar încălca Comunicarea din 27 aprilie 2004 privind competența în materie de proceduri inițiate în urma unor plângeri în materie de concurență și principiul protecției jurisdicționale efective ca parte a aprecierii interesului comunitar, și ar încălca de asemenea obligația de motivare a Comisiei, având drept rezultat faptul că decizia atacată a Comisiei nu a fost anulată, deși, în aprecierea interesului Uniunii Comisia se contrazice în raport cu Comunicarea sa din 27 aprilie 2004 și nu justifică existența unei protecții jurisdicționale suficiente asigurate de instanțele naționale.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Cour constitutionnelle (Belgia) la 3 februarie 2012 — Fédération des maisons de repos privées de Belgique (Femarbel) ASBL/Commission communautaire commune

(Cauza C-57/12)

(2012/C 118/19)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Cour constitutionnelle

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Fédération des maisons de repos privées de Belgique (Femarbel) ASBL

Pârâtă: Commission communautaire commune

Întrebarea preliminară

Serviciile de îngrijire a sănătății prevăzute la articolul 2 alineatul (2) litera (f) și serviciile sociale prevăzute la articolul 2 alineatul (2) litera (j) din Directiva 2006/123/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 decembrie privind serviciile în cadrul pieței interne trebuie interpretate astfel încât ar fi excluse din domeniul de aplicare al directivei centrele de primire de zi, în sensul ordonanței Commission communautaire commune din 24 aprilie 2008 privind unitățile de primire sau de cazare pentru persoanele în vârstă, în măsura în care acestea furnizează sprijin și îngrijire corespunzătoare pierderii de autonomie a persoanelor în vârstă, precum și centrele de primire de noapte, în sensul aceleiași ordonanțe, în măsura în care furnizează sprijin și servicii de îngrijire a sănătății care nu pot fi asigurate persoanelor în vârstă în mod continuu de către persoanele apropiate?

Acțiune introdusă la 6 februarie 2012 — Comisia Europeană/Republica Lituania

(Cauza C-61/12)

(2012/C 118/20)

Limba de procedură: lituaniana

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: A. Steiblytės, G. Wilms și G. Zavvos, agenți)

Pârâtă: Republica Lituania

Concluziile reclamantei

— constatarea că Republica Lituania nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul Directivei 70/311/CEE⁽¹⁾ a Consiliului din 8 iunie 1970 privind apropierea legislațiilor statelor membre referitoare la sistemul de direcție al autovehiculelor și al remorcilor acestora, al Directivei 2007/46/CE⁽²⁾ a Parlamentului European și a Consiliului din 5 septembrie 2007 de stabilire a unui cadru pentru omologarea autovehiculelor și remorcilor acestora, precum și a sistemelor, componentelor și unităților tehnice separate destinate vehiculelor respective, precum și în temeiul articolului 34 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, întrucât interzice înmatricularea autovehiculelor de pasageri având volanul pe partea dreaptă și/sau condiționează înmatricularea autovehiculelor de pasageri noi sau înmatriculate anterior într-un alt stat membru și având volanul pe partea dreaptă, de reamplasarea volanului pe stânga;

— obligarea Republicii Lituania la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

1. Potrivit legislației în vigoare, în Republica Lituania nu este permisă înmatricularea autovehiculelor de pasageri noi având sistemul de direcție pe partea dreaptă, deși acestea respectă toate cerințele prevăzute de Directiva-cadru 2007/46/CE și de actele de reglementare specifice enumerate în anexa IV la aceasta. La 29 aprilie 2009, Directiva 2007/46/CE a anulat și a modificat Directiva 70/156/CEE⁽³⁾. Statele membre aveau obligația de a transpune dispozițiile Directivei 2007/46/CE în legislația națională înainte de 29 aprilie 2009.
2. Potrivit articolului 4 alineatul (3) din Directiva-cadru 2007/46/CE, autoritățile competente din statele membre trebuie să înmatriculeze autovehiculele de pasageri noi care respectă cerințele acestei directive și ale directivelor speciale. Directiva 2007/46/CE nu prevede posibilitatea de a refuza înmatricularea autovehiculelor de pasageri noi în considerarea locului în care este instalat sistemul de direcție. Această concluzie este confirmată de dispozițiile Directivei 70/311/CEE care sunt specificate în anexa IV la directiva-cadru. Articolul 2a din Directiva 70/311/CEE interzice statelor membre să refuze înmatricularea autovehiculelor de pasageri din motive legate de mecanismele de direcție, dacă acestea respectă specificațiile prevăzute în directivă. Anexele la Directiva 70/311/CEE nu specifică în ce parte a autovehiculului trebuie montat sistemul de direcție, inclusiv volanul, și, cu atât mai mult, nu se precizează că partea drumului pe care se desfășoară traficul determină locul în care trebuie amplasat sistemul de direcție.
3. În cazul în care un autovehicul de pasageri respectă toate cerințele impuse în directivele menționate, nu există niciun motiv care să permită statelor membre în care traficul se desfășoară pe partea dreaptă să solicite reamplasarea volanului pe partea stângă pentru a permite înmatricularea autovehiculelor. Pentru garantarea securității rutiere, urmărită prin directiva-cadru și directivele speciale, adaptarea autovehiculelor cu volanul pe partea dreaptă la traficul care se desfășoară pe partea dreaptă a drumului nu impune reamplasarea volanului pe partea stângă.
4. De asemenea, potrivit legislației în vigoare în Republica Lituania, nu este permisă înmatricularea autovehiculelor de pasageri înmatriculate anterior într-un alt stat membru și având volanul pe partea dreaptă. Nu există o distincție în legislația lituaniană între autovehiculele de acest tip înmatriculate anterior într-un stat membru în care traficul se desfășoară pe partea stângă a drumului și autovehiculele înmatriculate într-un stat membru în care traficul se desfășoară pe partea dreaptă a drumului.
5. Articolul 34 TFUE, care interzice restricțiile cantitative la import și orice alte măsuri cu efect echivalent, se aplică unor interdicții de acest tip. Potrivit jurisprudenței constante a Curții de Justiție, reglementările statelor membre de natură să constituie, în mod direct sau indirect, efectiv sau potențial, un obstacol în calea comerțului din interiorul Uniunii Europene trebuie considerate măsuri cu efect echivalent unor restricții cantitative.
6. Interdicția aplicată de Republica Lituania, care împiedică înmatricularea autovehiculelor de pasageri cu sistemul de direcție pe partea dreaptă, în cazul în care autovehiculele respective au fost înmatriculate anterior într-un alt stat membru, are efect echivalent unor restricții cantitative în sensul articolului 34 TFUE, deoarece mărfurile dintr-un alt stat (autovehiculele de pasageri fabricate și înmatriculate într-un alt stat membru) nu pot fi comercializate pe piața lituaniană, decât dacă sistemul de direcție este transferat pe cealaltă parte. Refuzul de a înmatricula autovehiculele cu volanul pe partea dreaptă obligă proprietarii unor astfel de autovehicule să suporte cheltuielile de reamplasare a sistemului de direcție relativ ridicate și descurajează importul acestui tip de autovehicule în Republica Lituania.
7. Refuzul Republicii Lituania de a înmatricula autovehiculele de pasageri având volanul pe partea dreaptă nu este o măsură adecvată pentru a garanta securitatea rutieră. În opinia Comisiei, un autovehicul cu volanul pe partea dreaptă nu generează probleme de securitate rutieră, dar șoferul trebuie să dobândească obișnuința de a conduce pe partea dreaptă a drumului un autovehicul cu sistemul de direcție pe partea dreaptă, astfel încât condusul unui astfel de autovehicul să nu constituie un pericol pentru ceilalți participanți la trafic. Comisia atrage atenția Curții asupra incoerenței poziției Republicii Lituania: persoanele care conduc ocazional autovehicule de pasageri cu volanul pe partea dreaptă (de exemplu turiștii), care nu sunt obișnuite cu particularitățile traficului pe partea dreaptă a drumului, reprezintă o amenințare mai mare pentru siguranța rutieră decât șoferii care conduc constant astfel de autovehicule pe partea dreaptă a drumului. În timp, șoferii care conduc constant autovehicule de pasageri cu volanul pe partea dreaptă se obișnuiesc cu traficul pe partea dreaptă a drumului și nu mai constituie nicio amenințare pentru securitatea rutieră.

(1) Directiva 70/311/CEE a Consiliului din 8 iunie 1970 privind apropierea legislațiilor statelor membre referitoare la sistemul de direcție al autovehiculelor și al remorcilor acestora (JO L 133, p. 10, Ediție specială, 13/vol. 1, p. 76)

(2) Directiva 2007/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 septembrie 2007 de stabilire a unui cadru pentru omologarea autovehiculelor și remorcilor acestora, precum și a sistemelor, componentelor și unităților tehnice separate destinate vehiculelor respective (JO L 263, p. 1)

(3) Directiva 70/156/CEE a Consiliului din 6 februarie 1970 privind apropierea legislațiilor statelor membre referitoare la omologarea de tip a autovehiculelor și a remorcilor acestora (JO L 42, p. 1, Ediție specială, 13/vol. 1, p. 41)

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Administrativen sad — Varna (Bulgaria) la 7 februarie 2012 — Galin Kostov/Direktor na Direktsia „Obzhalvane I upravlenie na izpalnenieto” — Varna pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite

(Cauza C-62/12)

(2012/C 118/21)

Limba de procedură: bulgara

Instanța de trimitere

Administrativen sad — Varna

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Galin Kostov

Pârât: Direktor na Direktsia „Obzhalvane I upravlenie na izpalnenieto” — Varna pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite

Întrebarea preliminară

O persoană fizică care este înregistrată ca plătitoare de TVA pentru activitatea sa de executor judecătoresc privat trebuie considerată persoană impozabilă în sensul articolului 9 alineatul (1) din Directiva 2006/112 ⁽¹⁾ și este obligată la plata TVA-ului în conformitate cu articolul 193 din Directiva 2006/112 în ceea ce privește un serviciu prestat în mod ocazional care nu are nicio legătură cu activitatea sa de executor judecătoresc privat?

⁽¹⁾ Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO L 34, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 3, p. 7)

Acțiune introdusă la 7 februarie 2012 — Comisia Europeană/Consiliul Uniunii Europene

(Cauza C-63/12)

(2012/C 118/22)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: J. Currall, J.-P. Keppenne și D. Martin, agenți)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile

— anularea Deciziei 2011/866/UE a Consiliului din 19 decembrie 2011 privind propunerea Comisiei pentru un

regulament al Consiliului de ajustare, începând cu 1 iulie 2011, a remunerațiilor și a pensiilor funcționarilor și ale celorlalți agenți ai Uniunii Europene, precum și a coeficienților corectori aferenți ⁽¹⁾;

— obligarea Consiliului Uniunii Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Comisia invocă două motive referitoare la anexa XI la Statutul funcționarilor.

Primul motiv privește refuzul Consiliului de a adopta ajustarea remunerațiilor și a pensiilor funcționarilor și ale celorlalți agenți, astfel cum a fost propusă de Comisie la 24 noiembrie 2011, încălcând metoda care reglementează această ajustare pentru o perioadă de opt ani care se termină la 31 decembrie 2012. În cadrul acestui motiv, Comisia invocă un argument principal, întemeiat pe abuzul de putere și pe încălcarea limitelor competenței Consiliului, precum și un argument subsidiar, întemeiat pe încălcarea condițiilor de aplicare a articolului 10 din anexa XI la Statutul funcționarilor. Argumentul principal privește faptul că, în realitate, Consiliul a aplicat el însuși articolul 10, însă cu încălcarea condițiilor instituționale impuse; Consiliul ar fi încălcat, astfel, pe de o parte, articolul 65 din Statut și, pe de altă parte, articolele 3 și 10 din anexa XI. Prin intermediul argumentului subsidiar, Comisia arată că, în orice caz, în anul 2011 nu erau îndeplinite condițiile de fond necesare pentru aplicarea articolului 10, astfel cum acest lucru rezulta de altfel din două rapoarte economice pe care Comisia le prezentase Consiliului la cererea acestuia. Comisia consideră, de asemenea, că Consiliul nu și-a motivat în mod corect decizia.

Al doilea motiv privește refuzul Consiliului de a ajusta coeficienții corectori aferenți în funcție de diferitele locuri de muncă sau de reședință ale persoanelor interesate. Potrivit primului argument al acestui motiv, refuzul respectiv încalcă articolul 64 din Statut, precum și articolele 1 și 3 din anexa XI la acesta. Prin intermediul celui de al doilea argument, Comisia arată că acest refuz este lipsit de orice motivare, încălcând articolul 296 alineatul (2) TFUE.

⁽¹⁾ JO L 341, p. 54.

Acțiune introdusă la 9 februarie 2012 — Consiliul Uniunii Europene/Comisia Europeană

(Cauza C-66/12)

(2012/C 118/23)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: M. Bauer și J. Herrmann, agenți)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile reclamantului

- Cu titlu principal, anularea, în temeiul articolului 263 TFUE, a comunicării Comisiei COM(2011) 829 final din 24 noiembrie 2011, în măsura în care aceasta refuză în mod definitiv să prezinte propunerile corespunzătoare Parlamentului European și Consiliului pe baza articolului 10 din anexa XI din statut și anularea, în temeiul articolului 263 TFUE, a propunerii Comisiei de regulament al Consiliului de ajustare, cu efect de la 1 iulie 2011, a remunerațiilor și a pensiilor funcționarilor și ale celorlalți agenți ai Uniunii Europene, precum și a coeficienților corectori care se aplică acestor remunerații și pensii și
- cu titlu subsidiar, constatarea, în temeiul articolului 265 TFUE, a încălcării tratatelor prin faptul că pârâta s-a abținut să prezinte propunerile corespunzătoare Parlamentului European și Consiliului pe baza articolului 10 din anexa XI la statut;
- obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea primului capăt de cerere care vizează anularea comunicării Comisiei din 24 noiembrie 2011, Consiliul invocă un motiv unic întemeiat pe încălcarea articolului 10 din anexa XI la statut coroborat cu articolul 13 alineatul (2) a doua teză TUE și cu articolul 241 TFUE. Consiliul susține că concluzia Comisiei, potrivit căreia nu există o deteriorare gravă și neașteptată a situației economice și sociale în Uniune este viciată de mai multe erori: Comisia nu ar fi luat în considerare toate datele obiective disponibile și pertinente și ar fi calificat în mod eronat anumite date pe care aceasta și-a baza analiza. Dat fiind că, potrivit Hotărârii Curții de Justiție din 24 noiembrie 2010 în cauza C-40/10 (punctul 79), „*exercitarea competenței de a prezenta propuneri adecvate conferită Comisiei de [articolul 10 din anexa XI] nu constituie o simplă posibilitate a acestei instituții*”, aceste erori legate de calificarea juridică a faptelor, care prezintă caracterul unor erori vădite de apreciere, au determinat ilegalitatea refuzului Comisiei de a prezenta propuneri adecvate întemeiate pe acest articol. Prin refuzul amintit, Comisia a încălcat de asemenea obligația sa de cooperare loială [articolul 13 alineatul (2) TUE].

Al doilea capăt de cerere vizează anularea propunerii de regulament de ajustare a remunerațiilor și a pensiilor funcționarilor potrivit „metodei normale” consacrate de articolul 3 din anexa XI din statut. Consiliul susține că această propunere constituie un act care produce efecte juridice prin faptul că, potrivit punctului 71 din hotărârea citată anterior în cauza C-40/10, „Consiliul nu se poate prevala, în cadrul articolului 3 menționat, de o marjă de apreciere care depășește criteriile stabilite la acest ultim articol”. Optând să prezinte o propunere bazată pe

aplicarea „metodei normale” în locul propunerii pe baza unei clauze de excepție la care se referă articolul 10 din anexa XI, Comisia a lipsit Parlamentul European și Consiliul de posibilitatea de a-și exercita marja de apreciere în legătură cu criteriile acestei clauze de excepție. Această alegere este viciată de aceleași erori care viciază și concluzia Comisiei în comunicarea din 24 noiembrie 2011 potrivit căreia nu a avut loc o deteriorare gravă și neașteptată a situației economice și sociale în Uniune. În plus, Consiliul susține că prin faptul că a prezenta propunerea privind ajustarea remunerațiilor prin „metoda normală”, Comisia și-a încălcat și obligația sa de cooperare loială [articolul 13 alineatul (2) TUE].

În sfârșit, Consiliul susține, cu titlu subsidiar, că în cazul în care Curtea de Justiție nu ar trebui să considere că comunicarea Comisiei din 24 noiembrie 2011 reprezintă o luare de poziție a Comisiei în sensul articolului 265 al doilea paragraf TFUE, Comisia și-a încălcat obligația care rezultă din articolul 241 TFUE coroborat cu articolul 10 din anexa XI din statut, astfel cum este interpretat de Curtea de Justiție în hotărârea din cauza C-40/10, citată anterior (punctul 79), de a prezenta o propunere întemeiată pe acest articol.

Acțiune introdusă la 9 februarie 2012 — Comisia Europeană/Regatul Spaniei

(Cauza C-67/12)

(2012/C 118/24)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: K. Herrmann și I. Galindo Martin, agenți)

Pârât: Regatul Spaniei

Concluziile reclamantei

- Constatarea faptului că prin neadoptarea tuturor actelor cu putere de lege și actelor administrative necesare pentru a se conforma articolelor 3, 7 și 8 din Directiva 2002/91/CE ⁽¹⁾ a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 2002 privind performanța energetică a clădirilor și, în orice caz, prin necomunicarea acestor măsuri Comisiei, Regatul Spaniei nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul dispozițiilor coroborate ale acestor articole și ale articolului 29 din Directiva 2010/31/UE ⁽²⁾ a Parlamentului European și a Consiliului din 19 mai 2010 privind performanța energetică a clădirilor;
- obligarea Regatului Spaniei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

1. Articolul 15 din Directiva 2002/91/CE prevede că statele membre adoptă dispozițiile necesare aducerii la îndeplinire a directivei menționate până la 4 ianuarie 2006.
2. Comisia trebuie să constate că Regatul Spaniei nu a adoptat încă dispozițiile necesare în ceea ce privește articolele 3, 7 și 8 din Directiva 2002/91/CE sau că, în orice caz, nu le-a comunicat Comisiei.

(¹) JO 2003, L 1, p. 65, Ediție specială, 12/vol. 2, p. 44.

(²) JO L 153, p. 13.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Qorti Kostituzzjonali (Malta) la 10 februarie 2012 — Vodafone Malta Limited și Mobisle Communications Limited/L-Avukat Ġenerali, Il-Kontrollatur tad-Dwana, Il-Ministru tal-Finanzi și L-Awtorita' ta' Malta dwar il-Komunikazzjoni

(Cauza C-71/12)

(2012/C 118/25)

Limba de procedură: malteza

Instanța de trimitere

Qorti Kostituzzjonali

Părțile din acțiunea principală

Reclamante: Vodafone Malta Limited și Mobisle Communications Limited

Pârâți: L-Avukat Ġenerali, Il-Kontrollatur tad-Dwana, Il-Ministru tal-Finanzi și L-Awtorita' ta' Malta dwar il-Komunikazzjoni

Întrebarea preliminară

Dispozițiile Directivei 2002/20/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind autorizarea rețelilor și serviciilor de comunicații electronice (Directiva privind autorizarea) și în special articolele 12 și/sau 13 interzic statelor membre să impună o sarcină fiscală asupra operatorilor de telecomunicații mobile (denumiți în continuare „operatorii”), mai exact:

- (a) o taxă, denumită acciză, introdusă prin legislația națională,
- (b) calculată ca procent din plățile percepute de către operatorii de telefonie mobilă de la utilizatorii lor în schimbul serviciilor pe care le prestează, cu excepția acelor servicii scutite de lege,

- (c) plătită în mod individual operatorilor de telefonie mobilă de către utilizatorii acestora, această sumă fiind ulterior transferată de toți operatorii de servicii de telefonie mobilă către Kontrollatur tad-Dwana și fiind datorată numai de operatori, iar nu de alte întreprinderi, inclusiv de cei care furnizează alte rețele și servicii de comunicații electronice?

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Giudice di Pace di Revere (Italia) la 13 februarie 2012 — Procedură penală împotriva lui Ahmed Ettaghi

(Cauza C-73/12)

(2012/C 118/26)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Giudice di Pace di Revere

Partea din acțiunea principală

Ahmed Ettaghi

Întrebările preliminare

1. În lumina principiilor cooperării loiale și efectului util al directivelor, articolele 2, 4, 6, 7, 8 din Directiva 2008/115/CE (¹) se opun posibilității ca un resortisant al unei țări terțe, aflat în situație de ședere ilegală în statul membru, să fie sancționat cu o pedeapsă pecuniară înlocuită ca sancțiune penală cu arestul la domiciliu, ca urmare a simplei sale intrări și șederi ilegale, chiar înainte de încălcarea unui ordin de îndepărtare emis de autoritatea administrativă?
2. În lumina principiilor cooperării loiale și efectului util al directivelor, articolele 2, 15 și 16 din Directiva 2008/115/CE se opun posibilității ca, ulterior adoptării directivei, un stat membru să adopte o reglementare care prevede ca un resortisant al unei țări terțe, aflat în situație de ședere ilegală în statul membru, să fie sancționat cu o pedeapsă pecuniară înlocuită cu expulzarea imediat executorie ca sancțiune penală, fără respectarea procedurii și a drepturilor străinului prevăzute de directivă?
3. Principiul cooperării loiale prevăzut la articolul 4 alineatul (3) TUE se opune unei reglementări naționale adoptate în cursul termenului de transpunere a unei directive pentru a eluda sau, în orice caz, pentru a limita aplicarea directivei și ce măsuri trebuie adoptate de instanță în cazul în care constată un asemenea scop?

(¹) JO L 348, p. 98.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Giudice di Pace di Revere (Italia) la 13 februarie 2012 — Procedură penală împotriva Abd Aziz Tam

(Cauza C-74/12)

(2012/C 118/27)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Giudice di Pace di Revere

Partea din acțiunea principală

Abd Aziz Tam

Întrebările preliminare

1. În lumina principiilor cooperării loiale și efectului util al directivelor, articolele 2, 4, 6, 7, 8 din Directiva 2008/115/CE ⁽¹⁾ se opun posibilității ca un resortisant al unei țări terțe, aflat în situație de ședere ilegală în statul membru, să fie sancționat cu o pedeapsă pecuniară înlocuită ca sancțiune penală cu arestul la domiciliu, ca urmare a simplei sale intrări și șederi ilegale, chiar înainte de încălcarea unui ordin de îndepărtare emis de autoritatea administrativă?
2. În lumina principiilor cooperării loiale și efectului util al directivelor, articolele 2, 15 și 16 din Directiva 2008/115/CE se opun posibilității ca, ulterior adoptării directivei, un stat membru să adopte o reglementare care prevede ca un resortisant al unei țări terțe, aflat în situație de ședere ilegală în statul membru, să fie sancționat cu o pedeapsă pecuniară înlocuită cu expulzarea imediat executorie ca sancțiune penală, fără respectarea procedurii și a drepturilor străinului prevăzute de directivă?
3. Principiul cooperării loiale prevăzut la articolul 4 alineatul (3) TUE se opune unei reglementări naționale adoptate în cursul termenului de transpunere a unei directive pentru a eluda sau, în orice caz, pentru a limita aplicarea directivei și ce măsuri trebuie adoptate de instanță în cazul în care constată un asemenea scop?

⁽¹⁾ JO L 348, p. 98.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Giudice di Pace di Revere (Italia) la 13 februarie 2012 — Procedură penală împotriva lui Majali Abdel

(Cauza C-75/12)

(2012/C 118/28)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Giudice di Pace di Revere

Partea din acțiunea principală

Majali Abdel

Întrebările preliminare

1. În lumina principiilor cooperării loiale și efectului util al directivelor, articolele 2, 4, 6, 7, 8 din Directiva 2008/115/CE ⁽¹⁾ se opun posibilității ca un resortisant al unei țări terțe, aflat în situație de ședere ilegală în statul membru, să fie sancționat cu o pedeapsă pecuniară înlocuită ca sancțiune penală cu arestul la domiciliu, ca urmare a simplei sale intrări și șederi ilegale, chiar înainte de încălcarea unui ordin de îndepărtare emis de autoritatea administrativă?
2. În lumina principiilor cooperării loiale și efectului util al directivelor, articolele 2, 15 și 16 din Directiva 2008/115/CE se opun posibilității ca, ulterior adoptării directivei, un stat membru să adopte o reglementare care prevede ca un resortisant al unei țări terțe, aflat în situație de ședere ilegală în statul membru, să fie sancționat cu o pedeapsă pecuniară înlocuită cu expulzarea imediat executorie ca sancțiune penală, fără respectarea procedurii și a drepturilor străinului prevăzute de directivă?
3. Principiul cooperării loiale prevăzut la articolul 4 alineatul (3) TUE se opune unei reglementări naționale adoptate în cursul termenului de transpunere a unei directive pentru a eluda sau, în orice caz, pentru a limita aplicarea directivei și ce măsuri trebuie adoptate de instanță în cazul în care constată un asemenea scop?

⁽¹⁾ JO L 348, p. 98.

Recurs introdus la 14 februarie 2012 de Deutsche Post AG împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a opta) din 8 decembrie 2011 în cauza T-421/07, Deutsche Post AG/Comisia Europeană

(Cauza C-77/12)

(2012/C 118/29)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurentă: Deutsche Post AG (reprezentanți: J. Sedemund și T. Lübbig, avocați)

Celelalte părți în proces: Comisia Europeană, UPS Europe NV/SA, UPS Deutschland Inc. & Co. OHG

Concluziile recurente

Recurenta solicită Curții:

- Anularea în totalitate a hotărârii atacate a Tribunalului (Camera a opta) din 8 decembrie 2011, pronunțată în cauza T-421/07;
- obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În prezentul recurs se ridică în esență problema dacă și în ce condiții o decizie a Comisiei cu privire la deschiderea procedurii oficiale de investigare prevăzute la articolul 108 alineatul (2) TFUE și la articolul 4 alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 659/1999 reprezintă o decizie atacabilă în sensul articolului 263 al patrulea paragraf TFUE. În special, se ridică problema dacă o astfel de decizie de deschidere produce efecte juridice obligatorii autonome în plus față de o decizie de deschidere adoptată deja anterior, despre care se susține că privea aceleași măsuri de ajutor.

Tribunalul a declarat în esență inadmisibilă o astfel de cerere pe baza argumentului potrivit căruia decizia de deschidere din anul 2007, C 36/07 (ex NN 25/07), atacată în prezenta cauză, privea aceleași măsuri care au făcut deja obiectul unei decizii de deschidere din anul 1999, C 61/99 (ex NN 153/96), anterioară deciziei de deschidere atacate. Împrejurarea că, în urmă cu cinci ani, în procedura de investigare care a precedat prezenta procedură oficială principală de investigare a fost deja adoptată o decizie negativă în sensul articolului 7 alineatul (5) din Regulamentul (CE) nr. 659/1999 nu are incidență asupra

acestei aprecieri, întrucât decizia negativă menționată a închis procedura de investigare anterioară numai parțial.

Recurenta invocă patru motive de recurs:

1. În hotărârea atacată Tribunalul nu a ținut seama de faptul că decizia de deschidere din anul 2007, aflată în litigiu, a produs efecte juridice autonome. Astfel, această decizie de deschidere se referea la măsuri de ajutor care au depășit cu mult măsurile față de care Comisia a ridicat obiecțiuni în decizia de deschidere din anul 1999. În plus, procedura principală de investigare deschisă în anul 1999 a fost închisă în totalitate printr-o decizie negativă din anul 2002 (2002/753/CE), prin urmare, decizia de deschidere din anul 1999 nu mai putea să producă niciun efect juridic. Prin faptul că nu a recunoscut admisibilitatea prezentei acțiuni, Tribunalul a încălcat articolul 263 al patrulea paragraf TFUE, întrucât, potrivit acestei norme, orice decizie care produce efecte juridice autonome trebuie să poată fi supusă unui control.
2. În al doilea rând, Tribunalul a săvârșit o eroare de drept prin faptul că nu a recunoscut întinderea încălcării de către Comisie a principiilor protecției încrederii legitime, securității juridice și buneii administrări, și nici efectele acestei încălcări asupra procedurii de investigare în cauză. Astfel, potrivit Tribunalului, Comisia nu a săvârșit o eroare de drept atunci când — fără să furnizeze clarificări suficiente guvernului german și recurente — a considerat *a posteriori* că procedura oficială de investigare deschisă în anul 1999 nu a fost închisă în totalitate și a redeschis procedura menționată după cinci ani de la închiderea oficială a acesteia.
3. În al treilea rând, împrejurarea că, în prezenta cauză, Tribunalul a refuzat recurente orice posibilitate directă de a formula o acțiune împotriva deciziei de deschidere din 2007 reprezintă un refuz de acordare a protecției judiciare, care este diametral opusă dreptului fundamental la o protecție judiciară efectivă recunoscut recurente în temeiul articolului 6 alineatul (1) TUE coroborat cu articolul 47 primul paragraf din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, precum și în temeiul articolului 6 alineatul (3) TUE coroborat cu articolul 6 paragraful 1 prima teză din CEDO.
4. În al patrulea rând, în motivarea hotărârii Tribunalul nu a furnizat nicio explicație în privința ultimelor două puncte menționate mai sus, care au fost omise în totalitate în hotărârea atacată. Prin această omisiune Tribunalul și-a încălcat obligația de motivare care rezultă din principiul statului de drept.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Cour de cassation (Franța) la 20 februarie 2012 — Société Landsbanki Islands HF/Kepler Capital Markets SA, Frédéric Giroux

(Cauza C-85/12)

(2012/C 118/30)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Cour de cassation

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Société Landsbanki Islands HF

Pârâți: Kepler Capital Markets SA, Frédéric Giroux

Întrebările preliminare

1. Articolele 3 și 9 din Directiva 2001/24/CE privind reorganizarea și lichidarea instituțiilor de credit⁽¹⁾ trebuie interpretate în sensul că măsurile de reorganizare sau de lichidare a unei instituții financiare, precum cele care reies din Legea islandeză nr. 44/2009 din 15 aprilie 2009, trebuie considerate măsuri adoptate de o autoritate administrativă sau judiciară în sensul acestor articole?
2. Articolul 32 din Directiva 2001/24/CE trebuie interpretat în sensul că se opune ca o dispoziție națională, precum articolul 98 din Legea islandeză din 20 decembrie 2002 care interzicea sau suspenda orice acțiune în justiție introdusă împotriva unei instituții financiare începând cu intrarea în vigoare a unui moratoriu, să își producă efectele în privința unor măsuri asigurătorii adoptate de un alt stat membru anterior pronunțării moratoriului?

⁽¹⁾ Directiva 2001/24/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 aprilie 2001 privind reorganizarea și lichidarea instituțiilor de credit (JO L 125, p. 15, Ediție specială, 06/vol. 4, p. 34)

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Högsta förvaltningsdomstolen (Suedia) la 17 februarie 2012 — Skatteverket/PCF Clinic AB

(Cauza C-91/12)

(2012/C 118/31)

Limba de procedură: suedeza

Instanța de trimitere

Högsta förvaltningsdomstolen

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Skatteverket

Pârâtă: PCF Clinic AB

Întrebările preliminare

1. Articolul 132 alineatul (1) literele (b) și (c) din Directiva TVA⁽¹⁾ trebuie interpretat în sensul că scutirea de impozit menționată se referă la servicii precum cele în litigiu în prezenta cauză, care constau în:
 - (a) chirurgie estetică,
 - (b) tratamente estetice?
2. Această interpretare este influențată dacă intervențiile chirurgicale sau tratamentele sunt efectuate cu scopul de a preveni sau de a trata bolile, deficiențele fizice sau vătămările corporale?
3. În ipoteza în care se impune luarea în considerare a scopului acestor intervenții chirurgicale sau tratamente, poate fi luat în considerare modul în care pacientul înțelege scopul intervenției?
4. În vederea stabilirii acestui lucru, prezintă vreo importanță dacă intervenția este efectuată de profesioniști care dețin autorizație de practică în domeniul medical sau dacă acești profesioniști decid care este scopul intervenției?

⁽¹⁾ Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO L 347, p. 1, Ediție specială, 9/vol. 3, p. 7).

Acțiune introdusă la 21 februarie 2012 — Comisia Europeană/Republica Federală Germania

(Cauza C-95/12)

(2012/C 118/32)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: E. Montaguti și G. Braun, agenți)

Pârâtă: Republica Federală Germania

Concluziile reclamantei

- Constatarea faptului că, prin neadoptarea tuturor măsurilor la care ar fi fost obligată potrivit Hotărârii Curții de Justiție a Uniunii Europene din 23 octombrie 2007, pronunțată în cauza C-112/05, Comisia/Germania privind neconformitatea cu dreptul Uniunii a unor dispoziții ale Legii VW⁽¹⁾, Republica Federală Germania nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 260 alineatul (2) TFUE;
- obligarea Republicii Federale Germania la plata unei penalități cu titlu cominatoriu în quantum de 282 725,10 euro pe zi, precum și a unei sume forfetare de 31 114,72 euro pe zi;
- obligarea Republicii Federale Germania la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Hotărârea Curții în cauza C-112/05, Comisia/Germania, a fost pronunțată la 23 octombrie 2007. În această cauză, Comisia a susținut în esență că trei dispoziții ale Legii VW puteau descuraja investițiile directe și, prin urmare, constituiau restricții în calea liberei circulații a capitalurilor în sensul articolului 56 CE prin aceea că, în primul rând, contrar dreptului comun, limitau dreptul la vot al oricărui acționar la 20 % din capitalul social al Volkswagen, în al doilea rând, pentru decizii ale adunării generale, pentru care, potrivit dreptului comun, este necesară numai o majoritate de 75 %, prevedeau o majoritate de peste 80 % și, în al treilea rând, contrar dreptului comun, acordau statului federal și Landului Saxonia Inferioară dreptul de a desemna câte doi reprezentanți în consiliul de supraveghere al Volkswagen.

Din hotărârea amintită ar rezulta că toate cele trei dispoziții contestate ale Legii VW, considerate separat, reprezentau o încălcare a liberei circulații a capitalului.

Cu toate acestea, legea adoptată de Republica Federală Germania prin care aceasta, în opinia sa, a transpus hotărârea Curții prevede în continuare că deciziile adunării generale a Volkswagen AG, pentru care, potrivit dispozițiilor Legii privind societățile pe acțiuni, este necesară o majoritate de 75 % din capitalul social, necesită o majoritate de peste 80 % din capitalul social. Republica Federală Germania justifică această dispoziție făcând trimitere la dispozitivul Hotărârii pronunțate în cauza C-112/05, potrivit căruia această dispoziție reprezintă o încălcare numai dacă este coroborată cu celelalte două dispoziții. Așadar, privită separat, această dispoziție nu ar reprezenta o încălcare a liberei circulații a capitalului.

În opinia Comisiei, formularea dispozitivului hotărârii nu exclude ilegalitatea celor trei dispoziții criticate, privite separat. Astfel, la transpunerea unei hotărâri nu ar trebui luat în considerare numai dispozitivul acesteia, ci și motivele. Prin urmare, în contextul dat, pare foarte exagerată dorința de a justifica omisiunea Republicii Federale Germania de a executa integral Hotărârea Curții exclusiv prin cele două cuvinte „coroborate cu”. O astfel de interpretare ar face abstracție nu numai de întreaga motivare a hotărârii, ci și de jurisprudența Curții cu privire la așa-numitele „acțiuni de aur”.

Prin urmare, Comisia se vede obligată să sesizeze încă o dată Curtea cu această cauză, potrivit articolului 260 alineatul (2) TFUE. Quantumul sancțiunilor financiare ar fi fost stabilit pe baza Comunicării Comisiei din 1 septembrie 2011 privind actualizarea datelor pentru calcularea sumelor forfetare și a penalităților cu titlu cominatoriu⁽²⁾.

⁽¹⁾ Rep., p. I-08995.

⁽²⁾ JO C 12, p. 1.

TRIBUNALUL

**Hotărârea Tribunalului din 7 martie 2012 — British
Aggregates/Comisia**

(Cauza T-210/02 RENV) ⁽¹⁾

(„Ajutoare de stat — Taxa de mediu pe agregate în Regatul
Unit — Decizie a Comisiei de a nu ridica obiecții — Avantaj
— Caracter selectiv”)

(2012/C 118/33)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: British Aggregates Association (Lanark, Marea
Britanie) (reprezențanți: C. Pouncey, J. Coombes, solicitors, și
L. Van den Hende, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezențanți: M. Afonso, J. Flett și
B. Martenczuk, agenți)

Intervenient în susținerea pârâtei: Regatul Unit al Marii Britanii și
Irlandei de Nord (reprezențanți: inițial T. Harris, ulterior S.
Ossowski, agenți, asistați de M. Hall și G. Facenna, barristers)

Obiectul

Cerere de anulare în parte a Deciziei C(2002) 1478 final a
Comisiei din 24 aprilie 2002 privind dosarul de ajutor de stat
N 863/01 — Regatul Unit/Taxa pe agregate.

Dispozitivul

1. Anulează Decizia C(2002) 1478 final a Comisiei din 24 aprilie
2002 privind dosarul de ajutor de stat N 863/01 — Regatul
Unit/Taxa pe agregate, mai puțin în ceea ce privește scutirea
Irlandei de Nord.
2. Comisia Europeană suportă propriile cheltuieli de judecată, precum
și pe cele efectuate de British Aggregates Association în fața Curții
și a Tribunalului.
3. Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord suportă
propriile cheltuieli de judecată efectuate în fața Curții și a Tribu-
nalului.

⁽¹⁾ JO C 219, 14.9.2002.

**Hotărârea Tribunalului din 6 martie 2012 — UPM-
Kymmene/Comisia**

(Cauza T-53/06) ⁽¹⁾

(„Concurență — Înțelegeri — Sectorul sacilor de plastic
industriali — Decizie de constatare a unei încălcări a arti-
colului 81 CE — Durata încălcării — Încălcare unică și
continuă — Amenzi — Gravitatea încălcării — Circumstanțe
atenuante — Rol pasiv al întreprinderii — Proporționalitate”)

(2012/C 118/34)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: UPM-Kymmene Oyj (Helsinki, Finlanda) (reprezen-
tanți: inițial B. Amory, E. Friedel și F. Bimont, ulterior B. Amory,
E. Friedel, F. Bimont și F. Amato, și, în cele din urmă, B. Amory,
avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezențanți: F. Castillo de la Torre,
agent, asistat de M. Gray, barrister)

Obiectul

Cerere de anulare a Deciziei C(2005) 4634 final a Comisiei din
30 noiembrie 2005 privind o procedură în temeiul articolului
81 [CE] (Cazul COMP/F/38.354 — Saci industriali)

Dispozitivul

1. Anulează Decizia C(2005) 4634 final a Comisiei din 30
noiembrie 2005 privind o procedură în temeiul articolului 81
[CE] (Cazul COMP/F/38.354 — Saci industriali) în măsura
în care UPM-Kymmene Oyj este considerată răspunzătoare
pentru încălcarea unică și continuă avută în vedere la articolul 1
alineatul (1) din aceasta, pentru perioada anterioară datei de 10
octombrie 1995.
2. Stabilește cuantumul amenzii aplicate la articolul 2 litera (j) din
această decizie la 50,7 milioane de euro.
3. Respinge în rest acțiunea.
4. Comisia Europeană și UPM-Kymmene suportă fiecare propriile
cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 86, 8.4.2006.

Hotărârea Tribunalului din 6 martie 2012 — FLS Plast/Comisia

(Cauza T-64/06) ⁽¹⁾

(„Concurență — Înțelegeri — Sectorul sacilor industriali din plastic — Decizie de constatare a unei încălcări a articolului 81 CE — Durata încălcării — Amenzi — Gravitatea încălcării — Circumstanțe atenuante — Cooperare pe parcursul procedurii administrative — Proporționalitate — Răspundere solidară — Principiul non bis in idem”)

(2012/C 118/35)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: FLS Plast A/S (Valby, Danemarca) (reprezentați: K. Lasok, QC, ulterior M. Thill-Tayara, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentați: F. Castillo de la Torre, agent, asistat de M. Gray, barrister)

Obiectul

Cu titlu principal, o cerere de anulare în parte a Deciziei C(2005) 4634 final a Comisiei din 30 noiembrie 2005 privind o procedură de aplicare a articolului 81 [CE] (Cazul COMP/F/38.354 — Saci industriali) și, cu titlu subsidiar, o cerere de reducere a cuantumului amenzii aplicate reclamantei prin decizia menționată

Dispozitivul

1. Anulează Decizia C(2005) 4634 a Comisiei din 30 noiembrie 2005 privind o procedură de aplicare a articolului 81 [CE] (Cazul COMP/F/38.354 — Saci industriali) în măsura în care FLS Plast A/S este considerată responsabilă pentru încălcarea unică și continuă vizată la articolul 1 alineatul (1) pe parcursul perioadei cuprinse între 31 decembrie 1990 și 31 decembrie 1991.
2. Stabilește la 14,45 milioane de euro suma la plata căreia este obligată în solidar FLS Plast în temeiul articolului 2 litera (f) din Decizia C(2005) 4634.
3. Respinge în rest acțiunea.
4. Comisia Europeană și FLS Plast suportă fiecare propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 96, 22.4.2006.

Hotărârea Tribunalului din 6 martie 2012 — FLSmidth/Comisia

(Cauza T-65/06) ⁽¹⁾

(„Concurență — Înțelegeri — Sectorul sacilor industriali din plastic — Decizie prin care se constată o încălcare a articolului 81 CE — Imputabilitatea comportamentului ilicit — Durata încălcării — Amenzi — Gravitatea încălcării — Circumstanțe atenuante — Cooperare în cursul procedurii administrative — Proporționalitate — Răspundere solidară”)

(2012/C 118/36)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: FLSmidth & Co. A/S (Valby, Danemarca) (reprezentant: J. E. Svensson, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentați: F. Castillo de la Torre, agent, asistat de M. Gray, barrister)

Obiectul

Cu titlu principal, o cerere de anulare parțială a Deciziei C(2005) 4634 final a Comisiei din 30 noiembrie 2005 privind o procedură de aplicare a articolului 81 [CE] (Cazul COMP/F/38.354 — Saci industriali) și, cu titlu subsidiar, o cerere de reducere a cuantumului amenzii aplicate reclamantei prin decizia menționată

Dispozitivul

1. Anulează Decizia C(2005) 4634 a Comisiei din 30 noiembrie 2005 privind o procedură de aplicare a articolului 81 [CE] (cazul COMP/F/38.354 — Saci industriali), în măsura în care FLSmidth & Co. A/S este considerată responsabilă pentru încălcarea unică și continuă vizată la articolul 1 alineatul (1) din decizie, pe perioada cuprinsă între 31 decembrie 1990 și 31 decembrie 1991.
2. Stabilește la 14,45 milioane de euro suma la plata căreia este obligată în solidar FLSmidth & Co. A/S în temeiul articolului 2 litera (f) din Decizia C(2005) 4634
3. Respinge în rest acțiunea.
4. Comisia europeană și FLSmidth & Co. suportă fiecare propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 96, 22.4.2006.

Hotărârea Tribunalului din 6 martie 2012 — Comisia/Liotti(Cauza T-167/09 P) ⁽¹⁾**(„Recurs — Funcție publică — Funcționari — Evaluare — Raport asupra evoluției carierei — Exercițiul de evaluare 2006 — Dispoziții generale de aplicare — Aplicare coerentă și concertată a normelor de evaluare”)**

(2012/C 118/37)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurentă: Comisia Europeană (reprezentanți: B. Eggers și K. Herrmann, agenți)

Cealaltă parte în proces: Amerigo Liotti (Senningerberg, Luxemburg) (reprezentant: F. Frabetti, avocat)

Obiectul

Recurs introdus împotriva Hotărârii Tribunalului Funcției Publice a Uniunii Europene (Camera întâi) din 17 februarie 2009, Liotti/Comisia (F-38/08, nepublicată încă în Repertoriu), având ca obiect anularea acestei hotărâri

Dispozitivul

1. Respinge recursul.
2. Comisia Europeană suportă, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, cheltuielile de judecată efectuate de domnul Amerigo Liotti în cadrul prezentei proceduri.

⁽¹⁾ JO C 167, 18.7.2009.**Hotărârea Tribunalului din 2 martie 2012 — Țările de Jos și ING Groep/Comisia**(Cauzele T-29/10 și T-33/10) ⁽¹⁾**(„Ajutor de stat — Sectorul financiar — Ajutor destinat să remedieze perturbări grave ale economiei unui stat membru — Aport în capital cu o opțiune acordată beneficiarului ajutorului între răscumpărarea sau conversia titlurilor — Modificarea condițiilor de rambursare în cursul procedurii administrative — Decizie prin care ajutorul este declarat compatibil cu piața comună — Noțiunea de ajutor de stat — Avantaj — Criteriul investitorului privat — Legătură necesară și proporțională între cuantumul ajutorului și importanța măsurilor destinate să facă posibilă compatibilitatea ajutorului”)**

(2012/C 118/38)

Limba de procedură: olandeza și engleza

Părțile

Reclamante: Regatul Țărilor de Jos [reprezentanți: C. Wissels, Y. de Vries și M. de Ree, agenți, asistați de P. Glazener, avocat (cauza T-29/10)] și ING Groep NV (Amsterdam, Țările de Jos) [reprezentanți: inițial O. Brouwer, M. Knapen și J. Blockx, avocați, ulterior O. Brouwer, J. Blockx și M. O'Regan, solicitor (cauza T-33/10)]

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: H. van Vliet, L. Flynn și S. Noë, agenți)

Intervenientă în susținerea reclamantelor în cauza T-33/10: De Nederlandsche Bank NV (Amsterdam, Țările de Jos) (reprezentanți: inițial B. Nijs și G. van der Klis, ulterior G. van der Klis, M. Petite și S. Verschuur și în final M. Petite și S. Verschuur, avocați)

Obiectul

Cerere de anulare în parte a Deciziei 2010/608/CE a Comisiei din 18 noiembrie 2009 privind ajutorul de stat C 10/09 (ex N 138/09) acordat de Țările de Jos cu privire la linia de credit de rezervă pentru active nelichide și planul de restructurare al ING (JO 2010, L 274, p. 139).

Dispozitivul

1. Conexează cauzele T-29/10 și T-33/10 în vederea pronunțării prezentei hotărâri.
2. Anulează articolul 2 primul paragraf din Decizia 2010/608/CE a Comisiei din 18 noiembrie 2009 privind ajutorul de stat C 10/09 (ex N 138/09) acordat de Țările de Jos cu privire la linia de credit de rezervă pentru active nelichide și planul de restructurare al ING, precum și articolul 2 al doilea paragraf din decizia respectivă și anexa II la această decizie.
3. Obligă Comisia Europeană la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 80, 27.3.2010.**Hotărârea Tribunalului din 8 martie 2012 — Iberdrola/Comisia**(Cauza T-221/10) ⁽¹⁾**(„Acțiune în anulare — Ajutoare de stat — Schemă de ajutoare care permite amortizarea fiscală a fondului comercial în cazul achiziționării unor titluri de participare străine — Decizie prin care schema de ajutoare este declarată incompatibilă cu piața comună și prin care nu se dispune recuperarea ajutoarelor — Act care presupune măsuri de executare — Lipsa afectării individuale — Inadmisibilitate”)**

(2012/C 118/39)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamantă: Iberdrola (Bilbao, Spania) (reprezentanți: X. Ruiz Calzado, M. Núñez-Müller și J. Domínguez Pérez, avocați)

Pârâtă: Comisia (reprezentanți: R. Lyal și C. Urraca Caviedes, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare a articolului 1 alineatul (1) din Decizia 2011/5/CE a Comisiei din 28 octombrie 2009 privind amortizarea fiscală a Fondului comercial financiar în cazul achiziționării unor titluri de participare străine C 45/07 (ex NN 51/07, ex CP 9/07), pusă în aplicare de Spania (JO 2011, L 7, p. 48)

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.
2. Obligă Iberdrola, SA la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 179, 3.7.2010.

Hotărârea Tribunalului din 6 martie 2012 — Spania/Comisia

(Cauza T-230/10) (¹)

(„FEOGA — Secțiunea Garantare — Cheltuieli excluse de la finanțare — Fructe și legume — Obligația de justificare a cheltuielilor — Condiții pentru recunoașterea organizațiilor de producători”)

(2012/C 118/40)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamant: Regatul Spaniei (reprezentanți: inițial M. Muñoz Pérez și A. Rubio González, abogados del Estado, ulterior A. Rubio González)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentant: F. Jimeno Fernández, agent)

Obiectul

Cerere de anulare în parte a Deciziei 2010/152/UE a Comisiei din 11 martie 2010 de excludere de la finanțarea de către Uniunea Europeană a anumitor cheltuieli efectuate de statele membre în cadrul secțiunii Garantare a Fondului european de orientare și garantare agricolă (FEOGA), în cadrul Fondului european de garantare agricolă (FEGA) și în cadrul Fondului european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR) (JO L 63, p. 7), în măsura în care exclude anumite cheltuieli efectuate de Regatul Spaniei în sectorul fructelor și legumelor

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.
2. Obligă Regatul Spaniei la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 209, 31.7.2010.

Hotărârea Tribunalului din 8 martie 2012 — Arrieta D. Gross/OAPI — International Biocentric Foundation și alții (BIODANZA)

(Cauza T-298/10) (¹)

[**Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare figurative BIODANZA — Marca națională verbală anterioară BIODANZA — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Decesul solicitantului mărcii înainte de adoptarea deciziei camerei de recurs — Admisibilitatea memoriului în răspuns — Lipsa utilizării serioase a mărcii anterioare — Articolul 42 alineatele (2) și (3) din Regulamentul nr. 207/2009 — Procedura în fața camerei de recurs — Dreptul la apărare — Articolul 75 din Regulamentul nr. 207/2009]**

(2012/C 118/41)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Christina Arrieta D. Gross (Hamburg, Germania) (reprezentant: J.-P. Ewert, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: A. Folliard-Monguiral, agent)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă la Tribunal: Rolando Mario Toro Araneda (Santiago de Chile, Chile)

Obiectul

Acțiune în formulată împotriva Deciziei Camerei a doua de recurs a OAPI din 13 aprilie 2010 (cauza R 1149/2009-2) privind o procedură de opoziție între doamna Christina Arrieta D. Gross și domnul Rolando Mario Toro Araneda

Dispozitivul

1. Admite cererile de intervenție în procedura desfășurată înaintea Tribunalului formulate de International Biocentric Foundation Ltd, de doamnele Gabriela Cedia Toro Acuña și Hilda Pilar Toro Acuña, de domnul Rolando Patricio Toro Acuña, de doamna Maria Verónica Toro Acuña, de domni Ricardo Marcela Toro Durán și German Toro Gonzalez, de doamna Claudia Danae Toro Sanchez, de domnul Rodrigo Paulo Toro Sanchez și de doamnele Mariela Paula Toro Sanchez, Viviana Luz Toro Matuk, Morgana Fonteles Toro, Anna Laura Toro Sant'ana, Joana Castoldi Toro Araneda și Claudete Sant'ana.
2. Respinge acțiunea.
3. O obligă pe doamna Christina Arrieta D. Gross la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 260, 25.9.2010.

Hotărârea Tribunalului din 6 martie 2012 — ThyssenKrupp Steel Europe/OAPI (Highprotect)

(Cauza T-565/10) ⁽¹⁾

[„*Marcă comunitară — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale Highprotect — Motive absolute de refuz — Caracter descriptiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009*”]

(2012/C 118/42)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: ThyssenKrupp Steel Europe AG (Duisbourg, Germania) (reprezentant: U. Ulrich, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: B. Schmidt, agent)

Obiectul

Cale de atac formulată împotriva Deciziei din 30 septembrie 2010 a Camerei întâi de recurs a OAPI (cauza R 1038/2010-1) privind o cerere de înregistrare ca marcă comunitară a semnului verbal Highprotect

Dispozitivul

1. Respinge calea de atac.
2. Obligă ThyssenKrupp Steel Europe AG la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 55, 19.2.2011.

Ordonanța Tribunalului din 17 februarie 2012 — Dagher/Consiliul

(Cauza T-218/11) ⁽¹⁾

[„*Politica externă și de securitate comună — Măsuri restrictive adoptate cu privire la situația din Côte d’Ivoire — Eliminarea de pe lista persoanelor vizate — Acțiune în anulare — Nepronunțare asupra fondului — Răspundere extracontractuală*”]

(2012/C 118/43)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Habib Roland Dagher (Abidjan, Côte d’Ivoire) (reprezentanți: J. Y. Dupeux și F. Dressen, avocați)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: B. Driessen și E. Dumitriu-Segnana, agenți)

Intervenientă în susținerea pârâtului: Comisia Europeană (reprezentanți: A. Bordes și M. Konstantinidis, agenți)

Obiectul

Pe de o parte, anularea Deciziei 2011/71/PESC a Consiliului din 31 ianuarie 2011 de modificare a Deciziei 2010/656/PESC de reinnoire a măsurilor restrictive impuse împotriva Côte d’Ivoire (JO L 28, p. 60) și a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 85/2011 al Consiliului din 31 ianuarie 2011 de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 560/2005 de impunere a anumitor măsuri restrictive specifice îndreptate împotriva anumitor persoane și entități având în vedere situația din Côte d’Ivoire (JO L 28, p. 32), în măsura în care se referă la reclamant, și, pe de altă parte, o cerere de daune interese

Dispozitivul

1. Constată că nu mai este necesar să se pronunțe asupra fondului cauzei privind cererea de anulare a Deciziei 2011/71/PESC a Consiliului din 31 ianuarie 2011 de modificare a Deciziei 2010/656/PESC de reinnoire a măsurilor restrictive impuse împotriva Côte d’Ivoire și a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 85/2011 al Consiliului din 31 ianuarie 2011 de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 560/2005 de impunere a anumitor măsuri restrictive specifice îndreptate împotriva anumitor persoane și entități având în vedere situația din Côte d’Ivoire.
2. Respinge cererea de acordare de despăgubiri.
3. Obligă Consiliul Uniunii Europene la plata cheltuielilor de judecată referitoare la cererea de anulare.
4. Obligă reclamantul la plata cheltuielilor de judecată referitoare la cererea de acordare de despăgubiri.
5. Comisia Europeană suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 179, 18.6.2011.

Acțiune introdusă la 8 februarie 2012 — Republica Elenă/Comisia

(Cauza T-52/12)

(2012/C 118/44)

Limba de procedură: greaca

Părțile

Reclamantă: Republica Elenă (reprezentanți: I. Chalkias și S. Papaioannou)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea sau modificarea Deciziei Comisiei din 7 decembrie 2011 privind ajutoarele compensatorii plătite de Organismos Ellinikon Georgikon Asfaliseon (Agenția elenă de asigurări agricole, denumită în continuare „ELGA”) în anii 2008 și 2009 și
- obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prin intermediul acțiunii, Republica Elenă solicită anularea Deciziei Comisiei din 7 decembrie 2011 privind ajutorul de stat C 3/2010 și ajutoarele compensatorii plătite de ELGA în cursul anilor 2008 și 2009, notificată cu numărul C(2011) 7260 final.

Prin intermediul primului motiv de anulare, în opinia reclamantei Comisia Europeană a interpretat și a aplicat în mod eronat dispozițiile articolului 107 alineatul (1) TFUE și ale articolului 108 TFUE coroborate cu dispozițiile Legii nr. 1790/1988 ⁽¹⁾ privind ELGA și a apreciat în mod eronat situația de fapt deoarece toate plățile efectuate în anul 2009 (415 019 452 EUR) reprezentau compensații legitime pentru daunele produse producției agricole și populației animaliere de condițiile climatice dificile din anii 2007 și 2008, iar ELGA, în calitate de organism special de asigurări sociale, avea obligația de despăgubire în contextul regimului de asigurare obligatorie a producției agricole.

Prin intermediul celui de al doilea motiv de anulare, reclamanta invocă existența unei erori de apreciere a situației de fapt și o încălcare a normelor fundamentale de procedură, întrucât Comisia Europeană, printr-o apreciere eronată a situației de fapt și printr-o motivare insuficientă și/sau inexistentă, a concluzionat că plățile pentru anul 2009 constituie ajutoare de stat ilegale deoarece nu sunt justificate de natura și de economia regimului de asigurare obligatorie al ELGA, că acestea au constituit un avantaj economic pentru beneficiarii plăților și că au amenințat să denatureze concurența și să afecteze schimburile comerciale dintre statele membre.

Prin intermediul celui de al treilea motiv de anulare, reclamanta invocă existența unei erori de interpretare și de aplicare a articolelor 107 TFUE și 108 TFUE și a unei încălcări a normelor fundamentale de procedură, întrucât Comisia, în mod nelegal și printr-o motivare insuficientă, a inclus în cuantumul care trebuie recuperat, cu titlu de ajutoare de stat ilegale, suma de 186 011 000,60 EUR reprezentând contribuții speciale obligatorii plătite de aceiași agricultori în anii 2008 și 2009 în cadrul regimului de asigurare obligatorie al ELGA și care nu constituiau ajutoare de stat ilegale, ci resurse private. În consecință, această sumă ar fi trebuit să fie exclusă din cuantumul final de recuperat.

Prin intermediul celui de al patrulea motiv de anulare, în opinia reclamantei Comisia Europeană a interpretat și a aplicat în mod eronat dispozițiile articolului 107 alineatul (3) litera (b) TFUE și a exercitat în mod incorect facultatea discreționară de care beneficiază în domeniul ajutoarelor de stat, întrucât plățile din anul 2009 ar fi trebuit să fie considerate compatibile cu piața comună pentru motivul gravității serioase a dificultăților din toate sectoarele economiei elene, iar intrarea în vigoare a unei dispoziții de drept primar al Uniunii Europene nu poate depinde de intrarea în vigoare a unei comunicări a Comisiei Europene, precum cadrul temporal comunitar de referință.

Prin intermediul celui de al cincilea motiv de anulare, reclamanta susține că, în orice ipoteză, prin decizia atacată Comisia Europeană a încălcat articolul 39 TFUE, articolul 107 alineatul (3) litera (b) TFUE și articolul 296 TFUE, principiile generale ale egalității de tratament, proporționalității, încrederii legitime, libertății de a desfășura o activitate economică și normele de concurență deoarece a exceptat în mod nejustificat și în lipsa unei motivări și nu a aplicat imediat cadrul temporal comunitar de referință, începând cu 17 decembrie 2008, în privința întreprinderilor care desfășurau activități de producție primară de produse agricole, astfel cum acest cadru era în vigoare în privința tuturor celorlalte întreprinderi din toate celelalte sectoare ale economiei comunitare.

Prin intermediul celui de al șaselea motiv de anulare, reclamanta susține că, în decizia atacată, Comisia Europeană a apreciat și a stabilit în mod eronat sumele care trebuie recuperate, întrucât nu a dedus ajutoarele *de minimis* prevăzute de Regulamentele nr. 1860/2004 ⁽²⁾ și nr. 1535/2007 ⁽³⁾ referitoare la aplicarea articolelor 107 TFUE și 108 TFUE în cazul ajutoarelor *de minimis* în sectorul agricol.

Prin intermediul celui de al șaptea motiv de anulare, în opinia reclamantei Comisia Europeană, printr-o interpretare și aplicare eronate a cadrului privind ajutoarele de stat în sectorul agricol și forestier în perioada 2007-2013, împrejurare care a determinat o apreciere discreționară eronată și, în același timp, o motivare insuficientă și contradictorie, a reținut că indemnizațiile pentru daunele cauzate producției agricole de urși, plătite în anul 2008 în proporție de 100 % din volumul ajutoarelor, sunt compatibile cu piața internă numai în proporție de 80 %.

-
- (¹) Legea nr. 1790/1988 privind „organizarea și funcționarea Agenției elene de asigurări agricole și alte dispoziții” (FEK A' 134/20.6.1988).
(²) Regulamentul (CE) nr. 1860/2004 al Comisiei din 6 octombrie 2004 privind aplicarea articolelor 87 și 88 din Tratatul CE în cazul ajutorului *de minimis* în sectorul agricol și în sectorul pescuitului (JO L 325, 28.10.2004, Ediție specială, 08/vol. 2, p. 177).
(³) Regulamentul (CE) nr. 1535/2007 al Comisiei din 20 decembrie 2007 privind aplicarea articolelor 87 și 88 din Tratatul CE ajutoarelor *de minimis* în sectorul producției de produse agricole (JO L 337, p. 35).

Acțiune introdusă la 10 februarie 2012 — Planet/Comisia

(Cauza T-59/12 P)

(2012/C 118/45)

Limba de procedură: greacă

Părțile

Reclamantă: Planet A. E. Anonymi Etaireia Parochis Symvouleftikon Ypiresion (societate pe acțiuni care oferă servicii de consultantță) (Atena, Grecia) (reprezentant: V. Christianos, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- Constatarea faptului că plata tardivă de către Comisie a ultimei rate a sumei plătite reclamantei în temeiul contractului privind proiectul „Collaboration Environment for Strategic Innovation (Laboranova)” în valoare de 20 665,17 EUR constituie o încălcare a obligațiilor sale contractuale și obligarea Comisiei la plata către reclamantă a sumei de 20 665,17 pentru cheltuielile efectuate de reclamantă în a patra perioadă de referință din proiectul Laboranova, majorată cu dobânzi începând de la 12 octombrie 2011;
- constatarea faptului că reclamanta nu e obligată să ramburseze Comisiei suma de 39 657,30 pentru perioada P4 din proiectul Laboranova;
- obligarea Comisiei la plata către reclamantă a sumei de 30 000 EUR ca despăgubire pentru prejudiciul cauzat reputației profesionale suferit de reclamantă prin încălcarea secretului profesional de către Comisie, majorată cu dobânzi compensatorii de la data de 6 octombrie 2011 până la pronunțarea hotărârii definitive în prezenta cauză și dobânzi de întârziere de la data pronunțării până la plata integrală și
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată efectuate de reclamantă.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă două motive.

În primul rând, o acțiune pentru angajarea răspunderii Comisiei în temeiul contractului 035262 în vederea executării proiectului „Collaboration Environment for Strategic Innovation (Laboranova)”, în sensul articolului 272 TFUE. În special, reclamanta susține că, deși și a îndeplinit în totalitate și în mod corespunzător obligațiile contractuale, Comisia, fără vreo justificare și contrar prevederilor contractului menționat și principiului bunei credințe, a respins cererea de suportare a cheltuielilor efectuate de reclamantă pentru perioada P4 și a suspendat plata către aceasta. Pentru acest motiv, reclamanta susține că Comisia trebuie să îi plătească suma de 20 665,17 EUR majorată cu dobânzile prevăzute în clauza II 28 alineatul 7 din anexa II la contract începând din 12 octombrie 2011, iar Comisia nu are dreptul să solicite Planet recuperarea sumei de 39 657,30 plătite în avans pentru perioada P4.

În al doilea rând, o acțiune pentru angajarea răspunderii extra-contractuale a Comisiei, în temeiul articolului 340 al doilea paragraf TFUE. În special, reclamanta susține că, prin faptul că a anunțat coordonatorul proiectului despre existența unui audit financiar în legătură cu reclamanta, Comisia a încălcat în mod grav norma privind protecția secretului profesional, afectând prin urmare reputația profesională a reclamantei. Pentru acest motiv, reclamanta solicită despăgubirea prejudiciului moral

suferit împreună cu dobânzile corespunzătoare (dobânzi compensatoare pentru perioada cuprinsă între data comunicării ilegale până la data pronunțării hotărârii în prezenta cauză și până la plata integrală a despăgubirii datorate), rezervându și expres dreptul de a solicita repararea eventualelor prejudicii patrimoniale cauzate de astfel de comportamente ilegale ale Comisiei

Recurs introdus la 16 februarie 2012 de Guido Strack împotriva Ordonanței din 7 decembrie 2011 a Tribunalului Funcției Publice în cauza F-44/05 RENV, Strack/Comisia

(Cauza T-65/12 P)

(2012/C 118/46)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurrent: Guido Strack (Köln, Germania) (reprezentant: H. Tettenborn, avocat)

Cealaltă parte în proces: Comisia Europeană

Concluziile

Recurrentul solicită Tribunalului:

- Anularea în întregime a Ordonanței Tribunalului Funcției Publice a Uniunii Europene (Camera a doua) din 7 decembrie 2011 în cauza F-44/05 RENV;
- obligarea părâtei, conform cererii recurrentului de la punctul 1 secțiunea A.4. din observațiile depuse la 21 februarie 2011 în cauza F-44/05 RENV, cerere motivată la punctele 78-85 din observațiile menționate, la plata unor daune interese către recurrent pentru prejudiciul care rezultă din durata excesivă a procedurii, în sensul articolului 6 CEDO în valoare de cel puțin 2 500 de euro;
- obligarea Comisiei la plata tuturor cheltuielilor de judecată efectuate în cadrul prezentei proceduri.

Motivele și principalele argumente

În susținerea recursului, recurrentul invocă patru motive.

1. Primul motiv întemeiat pe încălcarea principiului instanței instituite de lege de prevăzut la articolul 6 alineatul (1) din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (denumită în continuare „CEDO”) și la articolul 47 alineatul (2) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (denumită în continuare „Carta”) și pe încălcarea articolului 4 alineatul (4) din anexa I la Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene.

În cadrul acestui motiv, recurrentul arată că, inițial, procedura ar fi fost introdusă în fața unei alte camere a Tribunalului Funcției Publice (TFP) și că, în ceea ce privește noua sesizare făcută ulterior, ar lipsi temeiul juridic.

2. Al doilea motiv întemeiat pe încălcarea articolului 8 alineatul (2) din anexa I la Statutul Curții de Justiție, precum și a articolului 73 din Regulamentul de procedură al TFP

În cadrul acestui motiv, recurentul menționează că, în ceea ce privește cererea sa în cauza principală care nu a fost formulată în actul introductiv, ci numai într-un memoriu ulterior, nu este posibilă pronunțarea unei ordonanțe de trimitere specială întrucât nu ar fi autonomă și nici separabilă.

3. Al treilea motiv întemeiat pe încălcarea articolului 8 alienatul (2) din anexa I la Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene și a articolului 73 din Regulamentul de procedură al TFP

Recurentul susține că litigiul își are originea în raportul său de muncă și, prin urmare, potrivit articolului 1 din anexa I la Statutul Curții de Justiție, este de competența TFP.

4. Al patrulea motiv întemeiat pe încălcarea articolului 6 alineatul (1) CEDO și pe articolul 47 din Cartă

În sfârșit, recurentul susține că TFP a încălcat în cadrul procedurii principiul privind dreptul de a fi ascultat și principiul contradictorialității și l-a tratat injust.

— menținerea în vigoare a deciziei atacate până la adoptarea de către Comisia Europeană a măsurilor necesare pentru a se conforma hotărârii care va fi pronunțată de Tribunal și

— obligarea părții la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă trei motive.

1. Primul motiv este întemeiat pe faptul că pârâta a săvârșit o eroare vădită de apreciere, prin aplicarea unei marje de profit adecvate și rezonabile a unui importator independent din Uniunea Europeană, fără a stabili astfel un preț de export fiabil în vederea calculării sumei corecte a taxelor antidumping care urmează a fi rambursate, încălcând articolul 2 alineatul (9) și articolul 18 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 al Consiliului⁽¹⁾.

2. Al doilea motiv este întemeiat pe faptul că pârâta a săvârșit o eroare vădită de apreciere prin deducerea taxelor antidumping, considerate costuri în cadrul calculării prețului de export, fără a stabili o marjă de dumping fiabilă în vederea calculării sumei corecte a taxelor antidumping care urmează a fi rambursate, încălcând astfel articolul 2 alineatele (9) și (11) și articolul 11 alineatul (10) din Regulamentul (CE) nr. 1255/2009 al Consiliului.

3. Al treilea motiv este întemeiat pe faptul că pârâta nu a informat reclamanta, cu promptitudine și în mod adecvat, cu privire la cerințele necesare pentru a se conforma articolului 11 alineatul (10) din Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 al Consiliului, săvârșind astfel încălcări ale dreptului la apărare, consacrat de dreptul general al Uniunii, și principiului bunei administrări, consacrat de asemenea de dreptul general al Uniunii, precum și de articolul 41 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 al Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene (JO L 323, p. 51).

Acțiune introdusă la 16 februarie 2012 — Mecafer/Comisia

(Cauza T-74/12)

(2012/C 118/47)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Mecafer SA (Valence, Franța) (reprezentant: R. MacLean, Solicitor)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

— admiterea acțiunii;

— anularea în parte a articolului 1 din Decizia C(2011) 8804 final a Comisiei din 6 decembrie 2011, în măsura în care prin acesta se acordă doar o rambursare parțială a taxelor antidumping plătite de reclamantă și se rețin în mod nelegal sume suplimentare ale rambursărilor de taxe antidumping datorate, în temeiul legii, reclamantei;

Acțiune introdusă la 16 februarie 2012 — Nu Air Polska/Comisia

(Cauza T-75/12)

(2012/C 118/48)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Nu Air Polska sp. z o.o. (Varșovia, Polonia) (reprezentant: R. MacLean, Solicitor)

Pârâtă: Comisia Europeană

asemenea prevăzut de dreptul comun al UE, și totodată articolul 41 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- declararea admisibilității cererii;
- anularea în parte a articolului 1 din Decizia C(2011) 8826 a Comisiei, a articolului 1 din Decizia C(2011) 8803 a Comisiei și a articolului 1 din Decizia C(2011) 8801 a Comisiei, toate aceste trei decizii fiind adoptate la 6 decembrie 2011, întrucât acordă o rambursare în parte a taxelor anti-dumping plătite de reclamantă și reține în mod nelegal tranșe suplimentare de rambursare a taxelor anti-dumping ce revin în mod legal reclamantei;
- menținerea în vigoare a deciziilor atacate până la adoptarea de către Comisia Europeană a măsurilor necesare pentru a se conforma unei hotărâri pronunțate de Curte;
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă trei motive.

1. Primul motiv întemeiat pe faptul că pârâta a săvârșit o eroare vădită de apreciere în aplicarea unei marje de profit adecvate și rezonabile a unui importator fără legătură cu UE, nereușind să stabilească astfel un preț de export fiabil în vederea calculării valorii corecte corespunzătoare rambursării taxelor anti-dumping, ceea ce a condus la încălcarea articolului 2 alineatul (9) și a articolului 18 alineatul (3) din Regulamentul (CE) al Consiliului nr. 1225/2009 ⁽¹⁾.
2. Al doilea motiv întemeiat pe faptul că pârâta a săvârșit o eroare vădită de apreciere prin deducerea taxelor anti-dumping drept costuri în cadrul stabilirii prețului de export, nereușind să stabilească astfel o marjă de dumping fiabilă în vederea calculării valorii corecte corespunzătoare rambursării taxelor anti-dumping, încălcând prin urmare articolul 2 alineatele (9) și (11) și articolul 11 alineatul (10) din Regulamentul (CE) al Consiliului nr. 1225/2009.
3. Al treilea motiv întemeiat pe faptul că pârâta nu a informat-o prompt și în mod corespunzător cu privire la cerințele necesare pentru a respecta articolul 11 alineatul (10) din Regulamentul (CE) al Consiliului nr. 1225/2009, încălcându-i astfel dreptul de apărare consacrat în dreptul comun al UE, precum și principiul bunei administrări, de

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 al Consiliului privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene (JO 2009 L 343, p. 51).

Acțiune introdusă la 15 februarie 2012 — Nu Air Compressors and Tools SpA/Comisia

(Cauza T-76/12)

(2012/C 118/49)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Nu Air Compressors and Tools SpA (Robassomero, Italia) (reprezentant: R. MacLean, Solicitor)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea articolului 1 din Decizia Comisiei C(2011) 8824 final și a articolului 1 din Decizia Comisiei C(2011) 8812 final, ambele din 6 decembrie 2011, în măsura în care prin acestea se acordă doar o restituire parțială a taxelor anti-dumping plătite de reclamantă la importul unor compresoare fabricate în China, aplicate în temeiul Regulamentului (CE) nr. 261/2008 al Consiliului din 17 martie 2008 privind instituirea unei taxe antidumping definitive la importurile de anumite compresoare originare din Republica Populară Chineză ⁽¹⁾;
- menținerea în vigoare a deciziilor atacate până când Comisia Europeană va adopta măsurile necesare pentru a respecta hotărârea care va fi pronunțată de Tribunal în prezenta cauză și
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă patru motive.

1. Primul motiv
 - Comisia Europeană a săvârșit o eroare vădită de apreciere aplicând marja de profit adecvată și rezonabilă a unui importator din Uniunea Europeană independent, omițând astfel să stabilească un preț de export fiabil în scopul calculării valorii corecte a taxelor antidumping care trebuie restituite, ceea ce a condus la o încălcare a articolului 2 alineatul (9) și a articolului 18 alineatul (3) din Regulamentul antidumping de bază ⁽²⁾.

2. Al doilea motiv

- Comisia Europeană a săvârșit o eroare vădită de apreciere prin deducerea taxelor antidumping în calitate de costuri la calculul prețului de export, omițând astfel să stabilească o marjă de dumping fiabilă în scopul calculării valorii corecte a taxelor antidumping care trebuie restituite, ceea ce a determinat o încălcare a articolul 2 alineatele (9) și (11) și a articolului 11 alineatul (10) din Regulamentul antidumping de bază.

3. Al treilea motiv

- Comisia Europeană nu a informat în mod prompt și adecvat reclamanta cu privire la cerințele necesare pentru respectarea articolului 11 alineatul (10) din Regulamentul antidumping de bază, încălcând astfel dreptul la apărare al acesteia, precum și principiul bunei administrări consacrat în dreptul Uniunii și prevăzut la articolul 41 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.

4. Al patrulea motiv

- ca urmare a încălcărilor dreptului Uniunii mai sus menționate, Comisia Europeană a reținut în mod nelegal sume suplimentare din taxele antidumping de restituit, care erau în mod legitim datorate reclamantei.

(¹) JO L 81, p. 1.

(²) Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 al Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene (JO L 343, 22.12.2009, p. 51).

A acțiune introdusă la 15 februarie 2012 — Beco/Comisia

(Cauza T-81/12)

(2012/C 118/50)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Beco Metallteile-Handels GmbH (Spaichingen, Germania) (reprezentant: T. Pfeiffer, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- Anularea Deciziei C(2011) 9112 final a Comisiei din 13 decembrie 2011;
- obligarea Comisiei, potrivit articolului 87 alineatul (2) din Regulamentul de procedură al Tribunalului, la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta arată că cererea sa de rambursare a unor taxe antidumping, care a fost respinsă prin Decizia Comisiei din 13 decembrie 2011, nu a fost depusă tardiv, contrar opiniei Comisiei, și este prin urmare admisibilă.

În această privință, reclamanta susține că cererea a fost depusă în termenul de șase luni potrivit articolului 11 alineatul (8) din Regulamentul (CE) nr. 384/96 al Consiliului din 22 decembrie 1995 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene (¹). Potrivit textului articolului 11 alineatul (8) din Regulamentul nr. 384/96, cererea de rambursare presupune că solicitantul a achitat taxele impuse. Contrar susținerii Comisiei, termenul de șase luni prevăzut la articolul 11 alineatul (8) din Regulamentul nr. 384/96 nu poate expira înaintea admisibilității cererii de rambursare.

De asemenea, potrivit Avizului Comisiei privind rambursarea taxelor antidumping (²) din 29 mai 2002, se pot depune cereri de rambursare „numai pentru tranzacțiile pentru care taxele antidumping au fost achitate în totalitate” [punctul 2.1 litera (b) din aviz]. În plus, acest aviz ar enunța în mod expres că poate depune cererea numai importatorul „care poate dovedi că a achitat în mod direct sau indirect taxe antidumping pentru anumite importuri” [punctul 2.2 litera (a) din aviz].

În continuare, reclamanta susține că Decizia din 13 decembrie 2011 încalcă protecția încrederii legitime existente în beneficiul reclamantei în temeiul Avizului Comisiei din 29 mai 2002 și principiul bunei credințe.

Pe de altă parte, reclamanta invocă faptul că Decizia din 13 decembrie 2001 încalcă principiul securității juridice.

(¹) Regulamentul (CE) nr. 384/96 al Consiliului din 22 decembrie 1995 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene (JO L 56, p. 1, Ediție specială, 11/vol. 12, p. 223).

(²) Avizul Comisiei din 29 mai 2002 privind rambursarea taxelor antidumping (JO C 127, p. 10).

A acțiune introdusă la 20 februarie 2012 — Chico's Brands Investments/OAPI — Artsana (CHICO'S)

(Cauza T-83/12)

(2012/C 118/51)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Chico's Brands Investments, Inc. (Fort Myers, Statele Unite) (reprezentant: T. Holman, Solicitor)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Artsana SpA (Grandate, Italia)

Concluziile

— anularea Deciziei Camerei întâi de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 27 octombrie 2011, pronunțate în cauza R 2084/2010-1;

— obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Solicitantul mărcii comunitare: reclamanta

Marca comunitară vizată: marca verbală „CHICO'S” pentru produse și servicii din clasele 25 și 35 — Cererea de înregistrare a mărcii comunitare nr. 1585579

Titularul mărcii sau al semnului invocat în procedura opoziției: cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca sau semnul invocat în opoziție: înregistrarea nr. 420865 a mărcii figurative italiene „chicco” pentru produse aparținând, printre altele, clasei 25; înregistrarea nr. 846672/380042 a mărcii figurative italiene „chicco” pentru produse aparținând, printre altele, clasei 25; înregistrarea nr. 763084 a mărcii figurative internaționale „chicco” pentru produse aparținând, printre altele, clasei 25

Decizia diviziei de opoziție: admite opoziția și respinge cererea de înregistrare a mărcii comunitare în întregime

Decizia camerei de recurs: respinge calea de atac

Motivele invocate: încălcarea articolului 15 alineatul (1) litera (a) și a articolului 42 alineatele (2) și (3) din Regulamentul nr. 207/2009 al Consiliului, în măsura în care camera de recurs a considerat în mod greșit că probele prezentate de către persoana care a formulat opoziția dovedesc o utilizare serioasă a mărcii anterioare în Italia. Încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009 al Consiliului, în măsura în care camera de recurs a considerat în mod greșit că există un risc de confuzie între cererea de înregistrare a mărcii și marca anterioară.

Acțiune introdusă la 21 februarie 2012 — Lilleborg/OAPI — Hardford (Pierre Robert)

(Cauza T-85/12)

(2012/C 118/52)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Lilleborg (Oslo, Norvegia) (reprezentanți: E. Ullberg și M. Plogell, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Hardford AB (Limhamn, Suedia)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

— anularea deciziei pronunțate de camera întâi de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) la 7 decembrie 2011 în cauza R 2462/2010-1 și, în consecință, obligarea OAPI să examineze probele depuse de reclamantă în ceea ce privește existența, validitatea și sfera mărcii anterioare;

— sau, cu titlu subsidiar, reformarea deciziei pronunțate de camera întâi de recurs și refuzul înregistrării mărcii comunitare nr. 8541849 „Pierre Robert”; și

— obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv a cheltuielilor de judecată efectuate în cadrul procedurilor desfășurate în fața diviziei de opoziție și în fața camerei de recurs a OAPI.

Motivele și principalele argumente

Solicitantul mărcii comunitare: cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca comunitară vizată: marca verbală „Pierre Robert” pentru produse și servicii din clasele 3, 5 și 44 — cerere de înregistrare a mărcii comunitare nr. 8541849

Titularul mărcii sau al semnului invocat în procedura opoziției: reclamanta

Marca sau semnul invocat: marca figurativă „PIERRE ROBERT”, înregistrată în Suedia sub numărul 164251, pentru produse din clasa 3

Decizia diviziei de opoziție: respinge în întregime opoziția

Decizia camerei de recurs: respinge calea de atac

Motivele invocate: încălcarea normei 50 alineatul (1) din Regulamentul nr. 2868/95 al Comisiei și a articolului 76 alineatul (8) și a articolului 8 alineatul (2) litera (c) din Regulamentul nr. 207/2009 al Consiliului, întrucât camera de recurs: (i) și-a neglijat dreptul de a examina din oficiu situația de fapt și de a lua în considerare faptele care aparent ar putea afecta rezultatul opoziției; (ii) a săvârșit o eroare de drept întrucât nu a considerat marca „PIERRE ROBERT” ca fiind o marcă de renume; (iii) a omis să ia în considerare elementele de probă (atașate în anexa 1) în raport cu formularea opoziției; și (iv) nu a acceptat certificatul emis de biroul suedez pentru brevete deus înainte ca divizia de opoziție să își pronunțe decizia

Marca comunitară vizată: marca verbală „Pierre Robert” pentru produse și servicii din clasele 3, 5 și 44 — cerere de înregistrare a mărcii comunitare nr. 8541849

Titularul mărcii sau al semnelui invocat în procedura opoziției: reclamanta

Marca sau semnul invocat: marca figurativă „Pierre Robert”, înregistrată în Suedia sub numărul 166274, pentru produse din clasele 3, 5 și 25

Decizia diviziei de opoziție: respinge în întregime opoziția

Decizia camerei de recurs: respinge calea de atac

Acțiune introdusă la 21 februarie 2012 — Robert Group/OAPI — Hardford (Pierre Robert)

(Cauza T-86/12)

(2012/C 118/53)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Pierre Robert Group AS (Oslo, Norvegia) (reprezentanți: E. Ullberg și M. Plogell, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Hardford AB (Limhamn, Suedia)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei pronunțate de camera întâi de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) la 7 decembrie 2011 în cauza R 2463/2010-1 și, în consecință, obligarea OAPI să examineze probele depuse de reclamantă în ceea ce privește existența, validitatea și sfera mărcii anterioare;
- sau, cu titlu subsidiar, reformarea deciziei pronunțate de camera întâi de recurs și refuzul înregistrării mărcii comunitare nr. 8541849 „Pierre Robert”; și
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv a cheltuielilor de judecată efectuate în cadrul procedurilor desfășurate în fața diviziei de opoziție și în fața camerei de recurs a OAPI

Motivele și principalele argumente

Solicitantul mărcii comunitare: cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Motivele invocate: încălcarea normei 50 alineatul (1) din Regulamentul nr. 2868/95 al Comisiei și a articolului 76 alineatul (8) și a articolului 8 alineatul (2) litera (c) din Regulamentul nr. 207/2009 al Consiliului, întrucât camera de recurs: (i) și-a neglijat dreptul de a examina din oficiu situația de fapt și de a lua în considerare faptele care aparent ar putea afecta rezultatul opoziției; (ii) a săvârșit o eroare de drept întrucât nu a considerat marca „Pierre Robert” ca fiind o marcă de renume; (iii) a omis să ia în considerare elementele de probă (atașate în anexa 1) în raport cu formularea opoziției; și (iv) nu a acceptat certificatul emis de biroul suedez pentru brevete deus înainte ca divizia de opoziție să își pronunțe decizia

Acțiune introdusă la 27 februarie 2012 — Elegant Target Development și alții/Consiliul

(Cauza T-90/12)

(2012/C 118/54)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: Elegant Target Development Ltd (Hong Kong, China); Eternal Expert Ltd (Hong Kong); Giant King Ltd (Hong Kong); Golden Charter Development Ltd (Hong Kong); Golden Summit Investments Ltd (Hong Kong); Golden Wagon Development Ltd (Hong Kong); Grand Trinity Ltd (Hong Kong); Great Equity Investments Ltd (Hong Kong); Great Prospect International Ltd (Hong Kong); Harvest Supreme Ltd (Hong Kong); Key Charter Development Ltd (Hong Kong); King Prosper Investments Ltd (Hong Kong); Master Supreme International Ltd (Hong Kong); Metro Supreme International Ltd (Hong Kong); Modern Elegant Development Ltd (Hong Kong); Prosper Metro Investments Ltd (Hong Kong); Silver Universe International Ltd (Hong Kong); Sparkle Brilliant Development Ltd (Hong Kong) (reprezentanți: F. Randolph, M. Lester, Barristers, și M. Taher, Solicitor)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile

Reclamantele solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei 2011/783/PESC a Consiliului ⁽¹⁾ și a Deciziei Consiliului de punere în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 1245/2011 ⁽²⁾, întrucât numele reclamantelor au fost adăugate la lista persoanelor și a entităților cărora li se aplică aceste măsuri restrictive;
- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantele invocă patru motive.

1. Primul motiv întemeiat pe faptul că pârâtul nu a indicat motive adecvate și suficiente pentru includerea numelor reclamantelor pe lista persoanelor și a entităților cărora li se aplică măsurile restrictive.
2. Al doilea motiv întemeiat pe faptul că pârâtul nu îndeplinește criteriile pentru a fi inclus pe listă și/sau a săvârșit

o eroare vădită de apreciere atunci când a stabilit că aceste criterii sunt îndeplinite în privința reclamantelor și/sau a inclus numele reclamantelor pe listă fără a avea un temei legal corespunzător pentru această operațiune.

3. Al treilea motiv întemeiat pe faptul că pârâtul nu a respectat dreptul la apărare al reclamantelor și dreptul la un control jurisdicțional efectiv.
4. Al patrulea motiv întemeiat pe încălcarea de către pârât, în mod nejustificat și disproporționat, a drepturilor fundamentale ale reclamantelor, inclusiv a dreptului la protejarea proprietății, a activității lor comerciale și a reputației.

⁽¹⁾ Decizia 2011/783/PESC a Consiliului din 1 decembrie de modificare a Deciziei 2010/413/PESC privind adoptarea de măsuri restrictive împotriva Iranului (JO L 319, p. 71).

⁽²⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1245/2011 al Consiliului de punere în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 961/2010 privind măsuri restrictive împotriva Iranului (JO L 319, p. 11).

Prețul abonamentelor în 2012
(fără TVA, inclusiv cheltuieli de transport pentru expediere simplă)

Jurnalul Oficial al UE, seriile L + C, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	1 200 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seriile L + C, versiunea tipărită + DVD, ediție anuală	22 de limbi oficiale ale UE	1 310 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria L, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	840 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seriile L + C, DVD, ediție lunară (cumulat)	22 de limbi oficiale ale UE	100 EUR pe an
Supliment la Jurnalul Oficial (seria S – Anunțuri de achiziții publice), DVD, ediție săptămânală	Multilingv: 23 de limbi oficiale ale UE	200 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria C – Anunțuri de concurs	Limbă (limbi) în funcție de concurs	50 EUR pe an

Abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, care apare în limbile oficiale ale Uniunii Europene, este disponibil în 22 de versiuni lingvistice. Jurnalul Oficial cuprinde seriile L (Legislație) și C (Comunicări și informări).

Pentru fiecare versiune lingvistică se încheie un abonament separat.

În conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 920/2005 al Consiliului, publicat în Jurnalul Oficial L 156 din 18 iunie 2005, care prevede că, temporar, instituțiile Uniunii Europene nu au obligația de a redacta toate actele în irlandeză și nici de a le publica în această limbă, Jurnalele Oficiale publicate în limba irlandeză se comercializează separat.

Abonamentul la Suplimentul Jurnalului Oficial (seria S – Anunțuri de achiziții publice) cuprinde toate cele 23 de versiuni lingvistice oficiale într-un singur DVD multilingv.

La cerere, abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* conferă dreptul de a primi diverse anexe ale Jurnalului Oficial. Abonaților li se semnalează apariția anexelor printr-un aviz către cititori inclus în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Distribuire și abonamente

Abonamente la diverse periodice destinate vânzării, precum abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, pot fi contractate prin agențiile noastre de vânzări.

Lista agențiilor de vânzări este disponibilă la adresa:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_ro.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) oferă acces direct și gratuit la dreptul Uniunii Europene. Acest site permite consultarea *Jurnalului Oficial al Uniunii Europene*, inclusiv a tratatelor, a legislației, a jurisprudenței și a actelor pregătitoare ale legislației.

Pentru mai multe informații despre Uniunea Europeană, consultați: <http://europa.eu>

